

Naša občina



■ Glasilo Občine Mislinja ■ Številka 1 ■ Marec 2017 ■



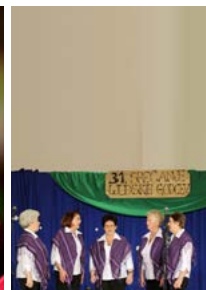
Kazalo

Odnosi, gonilo vsega	3
Vaška skupnost Dovže – na sončni strani Pohorja	4
Poskusna razdelilnica hrane	6
Kolesarji lahko za svojo varnost največ naredimo sami!	6
Varuhinja človekovih pravic na obisku v občini Mislinja	7
Mestna občina Slovenj Gradec	8
Klepetanje z vašo Rozi	10
Pustni karneval 2017	11
Nam »naj bližnji«	12
Posvet o turizmu	13
Kulturni februar in svetlobna Kult-urca	15
Naša kulturna dediščina	16
Cvetlička	17
Brešarjeva kapela	18
Ljubiteljska, amaterska dejavnost	18
Lucija Potočnik	19
Jožef Kotnik	20
Predlogi in nasveti	21
Peka kruha na tradicionalni način – z drožmi	22
Svit rešuje življenja	23
Zdrave, vesele urice	24
Pomen sajenja medovitih rastlin	24
Pivovarna Pogis	26
Prvi koraki v podjetništvo	27
Bodička	27
Gostilna Slomškov dom	28
Ekološka kmetija Zgornji Barl	28
Dijakinji ŠC SG blesteli na StartUp vikendu v Celju	29
Mladi v Mariboru	30
Tretjemu kamnu od sonca	31
Predčasen Valentin	32
Počitniška likovna ustvarjalnica	33
Planinska sekcija Pilates Dolič	33
Planinci PD Mislinja ne počivamo	35
Mislinjčani na vrhu lestvice	36
ŽOK Mislinja	37
Čestitamo novorojencem in njihovim staršem!	38
Polnost dočakanih let	38
Utrinki	39
Prireditvenik marec–junij 2017	40

Številka 1
leto: marec
2017



Na paši
foto: Janez Leskovar



Ljudske pevke Lastovke
foto: Jože Tasič

Obvestilo uredniškega odbora

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo.

Prispevke s fotografijami, z navedbo avtorja in telefonsko številko za glasilo Naša občina sprejemamo v elektronski obliki na e-mail naslov nasaobcina@mislinja.si. Fotografije naj bodo priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je **26. maj 2017**. Načeloma objavljamo samo avtorske prispevke, ki še niso bili objavljeni v katerem drugem mediju. Pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Organizatorje prireditve vabimo, da nam sporočite kraj in čas dogodka, da ga bomo lahko uvrstili v naš Prireditvenik. Bralce pa vabimo, da se nam oglasijo s svojimi prispevki in komentarji.

Uredniški odbor si pridržuje pravico do spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov in fotografij.

Glasilo Občine Mislinja izhaja 4 x letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini.

Telefon: (02) 88 57 342

Telefaks: (02) 88 57 340

E-pošta: obcina@mislinja.si
www.mislinja.si

Izdajatelj: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja

Naslov uredništva: Šolska cesta 34, 2382 Mislinja

Elektronska pošta: nasaobcina@mislinja.si

Odgovorna urednica: Saša Djura Jelenko

Uredniški odbor: Aleksandra Čas, Marjana Gmajner Korošec, Aleš Rakovnik

Jezikovni pregled: Maja Martinc

Fotografije: avtorji člankov, arhiv Občine Mislinja, Arhiv KPM, arhivi društev, Bojan Šinko, Darinka Krajcar, Janko Ogriz, Jože Hribar, Peter Zupanc

Oblikovanje in prelom: Modriš Anton Hozjan s. p.

Tisk: Eurograf d. o. o.

Naklada: 1600 izvodov

ISSN 2232-3082



9 772232 308001

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 362.

Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Članki niso honorirani in ne odražajo nujno mnenja in stališča članov uredniškega odbora. Pred objavo v glasilo so vsi članki lektorirani.

Odnosi, gonilo vsega

Danes se mi zdi zelo pomembno, da napišem nekaj o odnosih.

Mnogo jih je. Prvi odnos, ki se ga vsi verjetno najbolj zavedamo, je odnos, ki ga vzpostavimo in razvijemo do svojih staršev. Najprej do mame in potem do očeta. Potem so tu naši bratje in sestre, s katerimi izkušamo svojo borbenost in tekmovalnost. Ali bomo delili igrače in si prizadevali za tisto, kar si želimo, ali se bomo raje zatekli v jok. V odnosih z bližnjimi se učimo čutiti varnost, hkrati pa bi se morali zavedati, da je tudi svet izven našega doma polje priložnosti. Pristna prijateljstva se lahko rodijo že zelo zgodaj, z njimi v odnosih krepimo zaupanje in deljenje sebe navzven. Svojim zaupnikom razkrijemo, da nas nekaj boli, in tipamo, kako se bodo na naše rane odzvali. Zelo občutljiva tema. Če namreč odziv ni tak, kot smo si želeli, se nam kaj hitro lahko zgodi, da okoli sebe zgradimo lupino, včasih pa kar meter visok in debel zid in začnemo se obnašati tako, da čim manj štrlimo iz povprečja, da smo nevidni. Hkrati se tudi vedno bolj zavedamo, da si med seboj nikakor nismo podobni, zato se okrepi faza primerjanja. Tanja ima lepšo frizuro, Karmen stokrat boljšo postavo, Martin pa je največji frajer na šoli. Kje pa je moje mesto, se sprašujemo.

Najdemo si svoje vzornike. Po navadi so to tisti, ki imajo nekaj, kar menimo, da nam manjka: neverjeten pogum ali moč, dar spretne komunikacije ali velik umetniški potencial.

Odnose imamo tudi s sosedi. Eni so boljši, v druge se sploh ne spuščamo. V muzeju smo imeli

nekoč skupino obiskovalcev, ki je prišla iz iste ulice manjšega slovenskega kraja in gredo vsako leto na skupni izlet z avtobusom.

V odnosu do učiteljev in odraslih se učimo spoštovanja, obnašanja do avtoritet. Če se pomanjšujemo oz. druge delamo velike, je to odnos, ki že vnaprej vodi v ločevanje namesto v povezovanje. In potem smo glede sebe še bolj negotovi.

Vsi poznamo koga, ki je izrazit individualist, in druge, ki so »rojeni« za timsko delo. To zlahka opazimo pri športu. Lahko si solo igralec ali pa del orkestra. In nič ni bolj prav ali narobe.

Ah, ja, in potem so tu še naše ljube službe, odnosi, ki jih imamo s sodelavci, šefi. Kdor išče priznanje pri direktorju z željo, da bi bil viden, dober, priden, pohvaljen in tega ne dobi ali pa ne dobi na način, kot to pričakuje, bo delal še več, se izčrpaval in čez čas nergal čez službo. Kot da mu lahko direktor določi stopnjo njegove sreče. Toda posamezniki, ki prevzamejo vodstvene položaje in v tem resnično uspejo, so res redki. Da pustijo drugim, da svetijo. Da so v zavedanju, da so eno z njimi, v istem čolnu.

Nekatere odnose do ljudi zlahka spletemo, pri drugih se nam zatika in nikakor ne gre. Ali bi morali biti vsi odnosi super krasni in večni? Iz svojih izkušenj vemo, da nekateri ljudje pridejo v naše življenje za kratek čas, z drugimi ostanemo skoraj za zmeraj. Na nekatere se zelo navežemo, druge moramo znati včasih spustiti. Velja si zapomniti, da nadzora nad odnosom ne moremo imeti tako, da imamo nadzor nad osebo.



Določajo nas tudi odnosi, ki jih imamo do drugačnih, revnih, živali, okolja, narave, vere, kulture, do naših politikov, če hočete, do zdravstvenega sistema. Kaj pa odnos, ki ga imamo do stvari? Koliko smo navezani na materialne zadeve? Jih imamo, da v njih uživamo ali so nam v breme? Ali znamo kaj vreči čez ramo, odpeljati tisto staro, kar nam ne služi več, da naredimo prostor za novo?

Kaj torej določa naše odnose z drugimi? Odgovor je zelo preprost. Odnos, ki ga imamo do sebe. Če vemo, kdo smo, kaj želimo in stojimo za tem, bodo to prepoznali drugi in se na to temu primerno odzvali. In ko gremo v negotovost, neupoštevanje sebe in strah, se nam ravno to vrne. Koliko je obsojanja samih sebe, dvomov, občutkov krivde do dejanj, za katera smo se odločili in jih izpeljali, in koliko premoremo zavedanja, da smo vedno ravnali tako, kot smo najbolje znali.

Kar hočem povedati, je, da vse to ni nekaj, kar ne bi bilo del nas. Da niso Oni krivi in Mi ubogi. Da se Oni ne bodo spremenili, da bo potem Nam bolje. Ne! Vrstni red je ravno obraten. Mi moramo pri sebi narediti, da bomo dobro; mar

nam mora biti, da se bo umetnost ljudi, ki tu živijo, lahko izrazila, da bo naša voda čista, da bomo pospravljali svoje smeti in jih čim manj ustvarjali, da bomo videli sočloveka, mu pustili, da ima svoja mnenja, prepričanja, jih

spoštovali, kot želimo, da on spoštuje naša. Da bomo že zgodaj začeli vzgajati otroke v ljudi, ki imajo dobro samopodobo in da bomo svoj fokus obrnili v to, po čemer hrepenimo in nehali tarnati.

Spoštujmo in cenimo našo raznolikost in si jo dovolimo. To je dar, to je veličina.

Saša Djura Jelenko

naša občina

Vaška skupnost Dovže – na sončni strani Pohorja

VS Dovže poleg naselja Zg. in Sp. Dovže obsega še naselje Razborca in del naselja Mala Mislinja. Tukaj živi okrog 600 prebivalcev. Večina si služi kruh v bližnjem Slovenj Gradcu in Velenju. Čeprav so kmetijske površine vzorno obdelane, se le redki preživljajo izključno s kmetijstvom. Je pa na našem območju tudi kar nekaj uspešnih podjetij, ki se ukvarjajo s prevozi, predelavo lesa, gradbeništvo, finančnimi storitvami ipd.

Arheološke najdbe (vila rustika, rimski nagrobni spomeniki, kamniti sekiri iz pozne kamene dobe itd.) pričajo, da je bilo to območje za človeka zanimivo že v daljni preteklosti. Če leži Slovenija, kot se radi pohvalimo, na sončni strani Alp, lahko za naš kraj brez dvoma rečemo, da leži na sončni strani Pohorja. Iz pohorskih gozdov se v dolino, kjer se združita, spuščata 2 potoka, Dovžanka in Turičnica. Proti zahodu pa se odpira čudovit pogled na Uršljo goro in Peco. Dovolj razlogov, da je to za nas, ki tu živimo, kraj, ki ga ne bi zamenjali.

Med zgodovinsko kulturne znamenitosti kraja vsekakor sodijo že omenjeni ostanki rimske podeželske vile iz 1. st. po Kr., lepo



Odprtje obnovljene ceste

vzdrževana c. sv. Urha iz 13. st. ter številne lepo obnovljene kapele. Med objekti moderne dobe pa velja omeniti gasilski dom, športno igrišče ter zbirni center za odpadke in čistilno napravo v Sp. Dovžah. V zaključni fazi izgradnje je tudi manjši športni objekt ob igrišču. Na območju gostejše poselitve je relativno dobra tudi komunalna infrastruktura. Pred dobrim desetletjem je bilo zgrajeno novo vodovodno in kanalizacijsko omrežje, premoremo pa tudi kabelsko in optično napeljavo. Odločno premalo pa je bilo vse od nastanka občine narejenega na investicijskem vzdrževanju lokalnih

in gozdnih cest. Ceste so, z izjemo pred kratkim obnovljenih odsekov, nujno potrebne obnove.

Kljub relativni majhnosti se v Dovžah pogosto kaj dogaja. Športno rekreativno društvo že tradicionalno organizira vaške igre, prvomajski pohod na Jerloško sečo, ogled skokov v Planici in pohod k sv. Magdalenii. Ob lepem vremenu je tudi na športnem igrišču vedno živahno. V januarju tega leta so prizadevni posamezniki uredili preko 10 km smučarskih tekaških prog, ki so privabile številne tekače iz širše okolice. Veliko krajanov naše skupnosti planinari, nekateri

organizirano, drugi v lastni režiji. Dovže so izhodišče za markirano planinsko pot na Grmovškov dom in Črni vrh, vse bolj zanimive postajajo tudi za kolesarje.

Nedvomno življenje na vasi poganjajo gasilci. Vedno so pripravljeni pomagati, pa naj gre za požar, poplave, žled ali kaj drugega. Poleg svoje osnovne dejavnosti pogosto poskrbijo še za nekaj zabave in izobraževanja, njihova gledališka skupina pa že tradicionalno pripravlja kulturni dogodek ob materinskem dnevu.

Svet VS pri posameznih dogodkih sodeluje in jih v okviru zmožnosti tudi finančno podpira. V lastni režiji pa organizira predvsem prvomajska kresovanja in pomladne čistilne akcije.

Največ naporov smo sedanjí člani sveta vložili v prizadevanja za obnovo cest. V l. 2015 je bilo urejeno parkirišče pri zbirnem centru, lani pa sta bili izvedeni rekonstrukciji ceste čez dovžansko polje in odseka ceste proti Brdom. Glede na odzive in predloge krajanov ugotavljamo, da bodo ceste še dolgo glavni problem tako kraja kot tudi občine. Kot prvo prioriteto izpostavljamo nadaljevanje izgradnje ceste G1–Sp. Dovže–Zg. Dovže–Šentilj. Ob



Odmor po čistilni akciji

vsaki priložnosti poudarjamo dejstvo, da je navedeni odsek prometnice nesporno prvi po obremenitvi v naši občini, saj ga ne uporabljajo le prebivalci naše skupnosti, temveč tudi prebivalci Šentilja in dela Mislinje. V primeru pogoštih nesreč na glavni cesti Dovže–Mislinja pa navedena cesta služi kot obvoz na relaciji Slovenj Gradec–Velenje.

Seveda ceste niso edini problem. Ponekod še ni v celoti zgrajena kanalizacija, precej pripomb je glede javne razsvetljave, v vas

je pripeljana optika, pa so le redki priključeni, urediti bi bilo potrebno vaško jedro itd. Želje in pobude lahko občani podajo na vsakoletnih zborih, med letom pa smo člani sveta vedno dosegljivi in pripravljeni prisluhniti. Ob tem je potrebno pojasniti, da Svet VS nima nobenih izvršnih pooblastil, da sam ne more ničesar odločiti. Res pa je, da z občino zelo dobro sodelujemo in nam le-ta prisluhne, če je le mogoče.

Včasih se zgodi, da kdo vpraša, zakaj pravzaprav delamo, koliko smo plačani? Takšnim je pač potrebno pojasniti, da v 68. členu Statuta Občine Mislinja piše, da je funkcija članov sveta častna, torej prostovoljna brez plačila. Ob tem je potrebno dodati, da se v naši skupnosti vsako leto izvede ogromno prostovoljnega dela tudi pri gasilcih, športnem društvu, Rdečem križu in še kje. Lahko smo ponosni, da tukaj živijo ljudje, ki so pripravljeni delati tudi brez plačila.

Edvard Pušnik
predsednik Sveta VS Dovže



Žegnanje konj pri sv. Urhu

Poskusna razdelilnica hrane

V lanskem letu smo se na pobudo Lions kluba in njegovega člana Toneta Gašperja začeli pogovarjati o možnostih za razdelilnico hrane v občini Mislinja in jo v letošnjem letu začeli uresničevati. V projekt smo vključili humanitarno organizacijo Rdeči križ ter pristojni center za socialno delo v Slovenj Gradcu. V veliko pomoč nam je bil javni zavod Spotur z nasveti in izkušnjami, ki so jih pridobili z razdelilnico v Slovenj Gradcu.

Pričeli smo s pripravo dokumentacije za poskusno delovanje razdelilnice. Evidence za pravilno delovanje razdelilnice so zahtevale veliko napora. Prostore za razdeljevanje hrane smo pripravili v kuhinji PC Lopen. Javno, na občinski spletni strani in na FB, smo povabili vse zainteresirane prostovoljce v občini, ki bi bili pripravljeni pomagati in dnevno razdeljevati hrano. Lions klub pa se je dogovoril in sklenil pogodbo za prevzem viškov hrane s supermarketom Tuš Mislinja, prav tako se dogovarjajo tudi z marketom Mercator

v Mislinji. Nato smo evidentirali tiste, ki so te pomoči potrebni in so se odzvali na naše povabilo. Projekt je bil predstavljen tudi na Koroškem radiu v oddaji Koroška pod drobnogledom. Tako smo 16. 1. simbolično odprli vrata poskusne razdelilnice hrane. Začeli smo z nekaj uporabniki, ki so začeli prejemati viške hrane. Izkazalo se je, da je ideja prava, saj se priključujejo vedno novi uporabniki, ki hrano potrebujejo in jo želijo prejemati. V veliko veselje in zadovoljstvo nam je, da lahko na ta način prispevamo kamenček v mozaiku pri zagotavljanju minimalnih pogojev za osnovno eksistenco občanov in bolj dostojno življenje.

Zato vsem našim občanom, ki so prejemniki denarne socialne pomoči ali so se znašli v trenutni socialni stiski, predlagamo, da se oglasijo na Občinski upravi Mislinja, da se dogovorimo o možnostih prejemanja viškov hrane v razdelilnici.

Posebna zahvala gre Tonetu Gašperju za trud in sodelovanje



pri vzpostavitvi pogojev za razdeljevanje viškov hrane v trgovskih centrih ter županu občine Mislinja Bojanu Borovniku, da je predlogu za pomoč socialno ogroženim občanom, ki živijo na pragu revščine, prisluhnil in sodeloval pri realizaciji zastavljene naloge. Posebna zahvala gre tudi poslovodkinji supermarketu Tuš Mislinja Biljani Maksimovič in vsem zaposlenim, ki vsakodnevno pripravljajo viške hrane. Največja zahvala pa gre prostovoljcem, ki to hrano delijo in tako nesebično pomagajo tistim, ki so pomoči potrebni.

Če smo na ta način vlili vsaj žarek upanja pomoči potrebnim, so naša pričakovanja izpolnjena in nam je toplo pri srcu.

Andreja Srt

Kolesarji lahko za svojo varnost največ naredimo sami!

V občini Mislinja imamo na trasi nekdanje železniške proge že kar nekaj let tako kolesarsko stezo (Mislinja–Gornji Dolič) kot stezo za pešce in kolesarje (Mislinja–Slovenj Gradec). Vendar, ali se znamo prav obnašati kot njuni uporabniki?

Na kolesarski stezi ter drugje v cestnem prometu veljajo cestnoprometna pravila. Vendar sami uporabniki kot tudi člani SPV Občine Mislinja velikokrat ugotavljamo, da ravno kolesarji ne znamo pravilno uporabljati prometne površine, ki je v prvi vrsti

namenjena ravno nam samim. Potrebno je poudariti, da je uporaba kolesarske poti v izrednih primerih, če seveda ni to drugače urejeno s prometno signalizacijo, dovoljena tudi pešcem. Pešci smemo praviloma uporabljati le prometne površine, namenjene hoji pešcev. Če na vozišču ali ob njem ni označenega pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa tu urejena kolesarska steza ali pot, tedaj smemo pešci hoditi po kolesarski poti ali stezi, vendar le tako, da ne oviramo drugih uporabnikov.

Upoštevati moramo, da je za uporabo v prometu potrebno imeti pravilno opremljeno kolo, saj vse prevečkrat opazujemo, da se tudi na prometnih površinah pojavljajo kolesarji z nepopolno opremo – predvsem brez svetlobnih teles oz. luči. Zato jih ostali udeleženci ne vidijo, jih spregledajo in tako povečajo možnost nastanka prometne nesreče in posledično hudih poškodb. Če že kupimo kolo, ki v osnovi ni opremljeno s potrebno opremo (luči ...), je slednje potrebno zaradi lastne varnosti in varnosti drugih uporabnikov naknadno dokupiti in namestiti. Prav posebej bi uporabnike kolesarskih stez in poti radi opozorili na spoštovanje hitrosti (max. 25 km/h!). Zakaj omenjamo hitrost? Zaradi tega, ker povprečen uporabnik kolesarske steze z veliko truda prikolesari v Mislinjo, ob povratku pa razvije na isti kolesarski stezi



hitrosti, ki pritičejo motornim vozilom. Policija bo v prihodnje temu posvečala posebno pozornost.

Prav tako je potrebno poudariti, da kolesarska steza ne pomeni proste poti do naslednjega kraja, ampak na kar nekaj mestih prečka lokalne ceste, kjer kolesar nima prednosti pred vozili, ki vozijo po cesti. Nespoštovanje tega pravila je velikokrat vzrok tudi hujših prometnih nesreč med kolesarji in vozniki motornih koles.

V l. 2017 je prišlo tudi do spremembe zakonodaje pri opremi kolesarja, saj je do nedavnega veljalo, da se kolesarska čelada obvezno uporablja le pri kolesarjih do 14. leta starosti, po novem pa do dopolnitve 18. leta!

Naj velja rek »Vsi na kolo za zdravo telo« tudi za varno uporabo naših kolesarskih poti.

Jože Tasič
SPV

Varuhinja človekovih pravic na obisku v občini Mislinja

Varuhinja človekovih pravic Vlasta Nussdorfer je s sodelavci 15. 3. obiskala Občino Mislinja z namenom, da bi se srečala z občani koroške regije, ki bi želeli pomoč pri uveljavljanju njihovih pravic, ki jih niso mogli uresničiti pri drugih institucijah.



Preko sredstev javnega obveščanja so bili občani koroške regije seznanjeni z možnostjo srečanja z varuhinjo. Svoje težave in prošnje za pomoč je pri varuhinji iskalo 11 ljudi, njihova problematika je zajemala različna področja: nezadovoljstvo na področju uveljavljanja pravic iz zdravstvenega varovanja in zdravstva nasploh, nepravilnosti s področja delovnih razmerij ... Vsi so prišli s svojimi zgodbami in od varuhinje odšli pomirjeni.

Varuhinja se je srečala tudi z županom občine Mislinja Bojanom Borovnikom in se z njim pogovarjala o prizadevanjih občine za uveljavljanje pravic občanov in drugih prebivalcev koroške regije in države nasploh. Kot je povedala, ni bilo nikogar, ki bi se pritoževal na delom občine.

Svoja videnja in ugotovitve glede problematike, na katero so jo opozorili ljudje, ki so jo obiskali na sedežu občine, je predstavila tudi na novinarski konferenci.

Mestna občina Slovenj Gradec

Kratka osebna izkaznica občine

Mestna občina Slovenj Gradec je del koroške statistične regije. Meri 174 km². Po površini se med slovenskimi občinami uvršča na 29. mesto.

1. 1. 2014 je občina imela 16.839 prebivalcev (8.414 moških in 8.425 žensk). Po številu prebivalcev se med slovenskimi občinami uvršča na 25. mesto. Na 1 km² površine občine živi povprečno 97 prebivalcev.

Na kaj ste v vaši občini najbolj ponosni?

Slovenj Gradec je v svoji bogati zgodovini nedvomno pomembno zaznamoval lokalno okolje. Ponosni smo, da smo eno tistih slovenskih mest, ki svojim prebivalcem zagotavlja visok bivalni standard in varnost, zaradi česar smo vpeljali tudi slogan: Slovenj Gradec – ubranost bivanja. Ves čas se trudimo vzpostavljati učinkovite prostorske mehanizme, s katerimi bi v našo MO pritegnili nove prebivalce, gospodarstvu in malemu gospodarstvu pa ponujamo ugodno poslovno okolje. Ponosni smo na našo izjemno kulturno dediščino, ki jo skrbno negujemo skozi vsa obdobja slovenjgraške zgodovine, še posebej pa smo ponosni na vse tiste prebivalke in prebivalce, ki so naše mesto obogatili s svojo ustvarjalnostjo. Izjemno ponosni smo tudi na našo prepoznavnost v državnem merilu, kjer kot edina MO v statistični regiji Koroška pravzaprav nase prevzemamo dobršen del regijske promocije in aktivnosti. Dejavni in prepoznavni smo tudi v mednarodnem merilu, kjer skozi sodelovanje s kar 8 partnerskimi mesti ter opravljanjem funkcije generalnega sekretarja Mednarodne organizacije mest glasnikov miru že vrsto let uspešno promoviramo Slovenijo in Koroško.

Kaj bi si moral ogledati vsak obiskovalec vaše občine?

Slovenj Gradec kot starodavno mesto v kotlini med Pohorjem in Uršljo goro je slovenski sinonim za kulturno središče, kjer si bogato izročilo preteklosti podaja roko s sodobnim utripom. Mesto je poznano po številnih umetnikih in prireditvah, središče kulturnega življenja pa je še vedno srednjeveško mestno jedro, ki je ohranilo neokrnjeno podobo iz preteklosti. V mestnem jedru se nahajajo vse najpomembnejše kulturne institucije, kot so Koroška galerija likovnih



umetnosti, Koroški pokrajinski muzej ter rojstna hiša skladatelja samospevov Huga Wolfa, ki obiskovalcem ponujajo ogled številnih vrhunskih umetniških zbirk. Številne mednarodne prireditve in razstave, nekatere tudi pod pokroviteljstvom OZN, so Slovenj Gradec trajno zaznamovale kot mesto miru in mednarodnega sporazumevanja z nazivom mesta Glasnik miru, ki ga je mestu l. 1989 podelil takratni generalni sekretar ZN.

Srednjeveško mesto je nastalo v 13. st. Doživljalo je nemirna stoletja, a so meščani (najpogostejše obrtniki in trgovci) vedno znova z domačimi in tujimi mojstri – umetniki poskrbeli za mestni videz.

Slovenj Gradec ostaja povezan s svojo zgodovinsko in kulturno tradicijo. Najpomembnejši umetnostni spomeniki v mestu so v gotski c. sv. Duha in v župnijski c. sv. Elizabete; zanimivo je tudi staro mestno jedro, ki je ohranilo svojo prvotno zasnovo. V bližnji okolici je kar nekaj kulturnozgodovinskih spomenikov, ki s svojimi elementi predstavljajo posebnost v širšem prostoru. Najpomembnejši so c. sv. Jurija na Legnu, razvaline gradu Vodriž in c. sv. Pankracija nad Starim trgom. Ohranjene so tudi nekatere etnološke zanimivosti – predvsem kozolci (toplarji), stare kmečke hiše, kapelice, pa tudi kakšen stari vodni mlin ali žaga.

V Slovenj Gradcu in njegovi okolici so se rodili ali ustvarjali mnogi znani ljudje: Matevž Cerdonis – eden zadnjih evropskih tiskarjev t. i. inkunabul,

baročna slikarja Straussa, skladatelj Hugo Wolf, pesnik Ernest Goll, kipar Franc Berneker, pisatelja Franc Ksaver Meško in dr. Ljuba Prenner, slikarji Jože Tisnikar, Bogdan Borčić, Karel Pečko in drugi. Obrtno tradicijo pa ohranjajo mojstri domače in umetnostne obrti.

Popotnikom so poleg hotela in mladinskega hotela v mestu na razpolago tudi prenočišča na turističnih kmetijah na obrobju Mislinjske doline, kulinarično krajev pa je mogoče spoznavati v domačih gostilnah. Mesto in okolica ponujata različne možnosti za rekreacijo – športni center Vinka Cajnka, smučanje na Kopah, jahanje, kolesarjenje, jadralno letenje, pohodništvo in planinarjenje.

Raznovrstnost sveta med Uršljo goro in Pohorjem ponuja popotniku mir in marsikje še svojo prvin-skost. Dolina ima veliko poti ter skrivnosti in vsako od njih je vredno odkrivati.

Katera je najbolj znana prireditev v vaši občini?

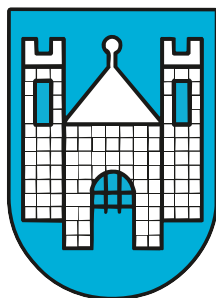
L. 2017, ko Slovenj Gradec praznuje 750-letnico prve omembe mesta, prinaša obogaten kulturno ponudbo s sodelovanjem mnogih ustanov in domačih ustvarjalcev. Osrednji prireditvi bosta junijski srednjeveški dan, poimenovan Srednjeveški preludij, in septembrski spektakel ob občinskem prazniku. Dogajalo pa se bo še veliko več, zato spremljajte dogajanje na www.slovenjgradec.si in všečkajte Živel Slovenj Gradec na FB.

Cilj praznovanja je nanizati vrsto dogodkov, ki bodo dvignili kvaliteto življenja v domačem kraju ter popestrili vsakdan prebivalcev in obiskovalcev Slovenj Gradca z okolico. Kot uvod v praznovanje že



potekajo Sprehodi ob mestnem obzidju, ki jih vsako 1. soboto v mesecu ob 10.30 pripravlja KPM. Ne moremo pozabiti na tradicionalne srednjeveške dni, koncerte, posebej smo ponosni tudi na tradicionalni Mirovniški festival, na katerem se ob svetovnem dnevu miru, 21. 9., že več kot 2 desetletji v Slovenj Gradcu zberejo humanitarne, nevladne in mirovniške organizacije iz Slovenije in tujine.

Kaj ponazarja grb vaše občine?



Pečat Slovenj Gradca je iz 13. oz. iz začetka 14. st. in je izredna redkost, saj so v Evropi znani le še 3 taki pečati. Kot mesto se Slovenj Gradec omenja prvič l. 1267, iz istega časa je tudi stari kvadratni mestni pečat, ohranjen prvič na listini iz l. 1336. V rabi je bil do 16. st., ko so dali izdelati novega. Barve grba so znane iz Bartscheve grobovne knjige iz l. 1567; v modrem polju srebrna vrata in stolpa. Sedanji grb je priredba iz l. 1991; v modrem polju so 3 stolpi kot v starem pečatu, srednji, z odprtimi grajskimi vrati, je pomaknjen rahlo naprej.

Najbolj zanimiv in malo komu znan podatek o vaši občini?

Slovenj Gradec je bil do l. 2014 edino slovensko mesto Glasnik miru, ki je od OZN prejelo ta naziv. V času, ko je OZN podeljevala te nazive, je bil Slovenj Gradec eno od zgolj 4 mest z območja bivše Jugoslavije, ki so prejela ta časten naziv. Še danes pa smo edino slovensko mesto, ki je sklenilo mestno partnersko povezavo z mestom na Japonskem. Od l. 2001 smo namreč povezani z mestom Myoko, vsakoletne izmenjave gimnazijcev in športnikov pa so rdeča nit našega sodelovanja. Slovenj Gradec je tudi edino slovensko mesto, pobrateno s kakšnim od mest na Cipru; od l. 2008 dalje smo namreč povezani s ciprskim mestom Morphou, s katerim prav tako sodelujemo v okviru Mednarodne organizacije mest glasnikov miru ter na kulturnem področju.

Marija Lah, Dušan Stojanovič



Slovenj Gradec z Rahtela

Klepetanje z vašo Rozi

Pozdravček vsem nam, ki smo prijadrali v l. 2017. Prva 2 meseca smo pri nas doma imeli na obisku teto Gripo s sinki virusi in hčera-mi bakterijami. To so zelo naporni gostje, ki uživajo v vročini, kihanju, kašljanju in smrkanju. Pa se je naš dedi razjezil, on je namreč zadnji zbolel, še prej se je namakal v »šnopseku«, pa ni pomagalo. Na obisk je poklical še antibiotike.

In potem smo dobili ta pravi obisk, iz Kanade sta »privandrala« sorodnik Ferdo z ženo Helen. Obiskala sta vse sorodstvo, znance in zadnja točka smo bili mi v naši preljubi Mislinji. Jaz sem si skoraj jezik zlomila s svojo spakedrano angleščino in roke so me že prav bolele od mahanja in kazanja. Možek se mi je smejal, rekoč, ti bi se lahko italijanščine učila, oni imajo tako jezično in ročno telovadbo.

Po domačem narezku in kozarčkih vinčka sta si želela ogledati naš prelepi kraj. Možek bi ju najraje odpeljal k svojim pivskim »frendom« v zidanico, saj se mu ni ljubilo biti turistični vodnik. Helen se je pozanimala, kam lahko gre v »shopping«, sploh v vrtnarske centre. Ja, pri nas imamo take majhne »shopinge«, bolj domače, vrtnarijo pa ima kar vsaka hiša zase. No, potem si je Ferdo omislil tako domačo »oštarijo« sredi Mislinje, Helen pa slaščičarno. Žal tudi v samem centru Mislinje ni takšne »oštarije«, kjer bi postregli s tradicionalnimi koškimi jedmi, niti samostojne

slaščičarne, da bi se nam kar sline cedile od tortic, peciva, sladole-da. Pa smo se kar doma nabasali in jo mahnili na sprehod po stari »štrekni« proti Hudi luknji. Helen sem povedala »štorejo« o prikazovanju črne babe v tej naši Hudi luknji – se je menda kar v avtomobilih prikazala, govorila pa ni nič. »A zdaj se pa ne prikazuje več?« je bila radovedna Helen. »Ne, se je naveličala,« ji je rekel moj možek. S Helen sva jo nazaj grede mahnili kar ob glavni cesti in doživeli pravo zono strahu. Nikjer pločnika, vozniki pa hupali in trobili kot nori. Ja, seveda dve stari babi švigata ob cesti, a ne morejo »spacati« enega pločnika po mislinjskem klancu? Nekaj je zagotovo, če tam padeš dol, te najdejo enkrat naslednje leto.

Naslednji dan smo jo mahnili proti Tisnikarjevi hiši, da se malo pohvalimo z daljnim sorodstvom nam slavnega slikarja. Midve s Helen sva občudovali njegove slike, možek pa je Ferdu razlagal, kako sta z Jožnom ubrano ob harmoniki pela. Ja, ja, moški si pač vedno najdejo nekaj zabavnega, tako so si tudi naslednji dan, ko so krepko zapili, zajodlali 8. marec. Helen se je do solz nasmejala, ko ji je Ferdo prinesel »flašo« rdečega vinca pod pazduho in sta z možekom zapela tisto Moja je lepša kot tvoja, jaz pa sem ju podila v hišo, da ja ne bi sosede preveč poslušali in videli. No, veliko znamenitosti našega kraja jima nisva pokazala, ker je Helen že malo dementna in si »itak« ne bi



vsega zapomnila. Imeli smo se pa fajn in pri slovesu sva jima obljubila, da prideva na obisk k njima. Možek je bil takoj za akcijo in je že začel načrtovati najin kanadski potep. V garaži je že 3 dni tolkel, popravljaj, čistil najin že skoraj zgodovinski motor. Pa kar nisem mogla verjeti, da naju misli peljati z njim na tako dolgo pot. Bila bi največja atrakcija na motorju, mi je zagotavljal. Ja, ja, saj sva že »itak« preveč atraktivna, da naju po zobeh vlačijo. Kaj pa moreš, je rekel možek, midva sva otroka generacije hipijev, mini kril, »diskačev«, motorjev, vaških veselici in ... in pretepoz za dekleta. Nisem vedela, da si se zame tepel na veselici, sem bila presenečena. Seveda s sosedom Hanzijem. Kar zažarela sem in postala ponosna, ja, saj vitezov je pa bolj malo.

No, mogoče pa bova le šla s tem motorjem na potep, pa čeprav samo skozi Hudo luknjo in nazaj.

Bodite zdravi, če imate črn dan, pa si ga pobelite z nasmehom in dobro voljo, življenje je samo eno. Pa se kje srečamo z motorjem, hehehe ...

Vaša še vedno norčava Rozi

mislinjske zgodbe

Pustni karneval 2017

Sončni žarki so ob letošnjem karnevalu v Mislinjo privabili živobarvno lepoto mask, skupin in vozov. Številni obiskovalci so navdušeno spremljali predstavitve in se hitro nalezli dobre volje. Seveda so jih slikovite maske najmlajših iz vrtcev v Mislinji in Doliču očarale na poseben način. Da je lahko sprevod z zbirališča pri Lopanu varno krenil tudi po naselju, je poskrbela srednjeveška konjenica Cross Country Cluba Legen. Pogumne konjenike je na samohodnem vozu spremljala velika skupina plemstva pod vodstvom grofa Von Lignenstula. Za vedri ritem pohodnikov je skrbel Babnikova godba s slovitiimi pustnimi melodijami. Zato so za njo šarmantno poskakovali tudi kurenti, ki se našega pustnega karnevala radi udeležijo. Za to pustno smetano sta se veselo in živahno sprehodili skupini vrtčevskih otrok. Seveda jih je pospremiло glasno ploskanje razigrane množice. Slikovitost vsakoletnih vozov je prva predstava FS Majsterski. Da ji je preganjanje zime uspelo, so dokazovali

že vreme in oranje ter sejanje s starodavnimi kmečkimi stroji, kar je bilo prava paša za oči. Gozdni škrti Streleškega društva Možnar so bili izvirna domislica, še posebej so uživali otroci. »Mama, ata, glejta, kako lepo smreke poskakujejo,« sta vpila presenečena otroka. Kako naj deluje zimska služba, so s samokolnicami in lesenim plugom dokazovali »komunalci« KUD-a Paški Kozjak. Iz predstavitve televizije Velenje se bodo zimske službe naučile poskrbeti za prevoznost mislinjskega klanca v »nepričakovanih« zimskih razmerah. Z Minioni, prelepo oblečenimi in pevsko ter poskočno razigranimi, je očaral voz KUD-a Završe. GG Graška Gora je s sodobno žago predstavljalo, kako lahko v tej slovenski deželi les postaja resnično bogastvo. Kako si zna oddahneti naša vlada, pa je pustno zgovorno ponazarjalo Društvo podeželske mladine Mislinjske doline.

Pohvale obiskovalcev so organizatorju karnevala, TD Mislinja, pomenile najlepšo nagrado za

trud, ki je 25. februar okronal z najlepšimi trenutki dobre volje.

Pokop pusta na Graški Gori

Tudi 16. pustno srečanje treh občin s pokopom pusta ni potekalo brez mislinjskih zanesenjakov, ki ohranjajo pustne običaje. KD Graška Gora je ob žalnem odru s pustom Pepijem, grmadi in slikovitih vozovih pripravilo še vesele tekmovalne igre. V minulih 2 letih je mislinjska ekipa odnesla zmagovita pokala in če bi ji uspelo zmagati še tretjič zaporedoma, bi osvojila tudi prehodni pokal. Seveda brez navijačev ni šlo, še celo voz završkih Minionov se je znašel tam. Po krajšem uvodu smo brž pričeli z igrami. Z njimi so nas ekipe velenjske, slovenjgraške in mislinjske občine pošteno razvedrile. 2 moška in ženska, ki so sestavljali ekipo, so po pustnem bowlingu, nošenju keglja na »cug žagi« in ugotavljanju teže pustnega ploha poskrbeli za izenačenost in šele po dodani 4. igri smo lahko zaploskali zmagovalcu. To je prav zares postala mislinjska ekipa. Še





posebej je bil nanjo ponosen župan Bojan Borovnik. Ob mislinjski prvi violini občine sta bila prisotna tudi Andrej Čas, župan MO SG, in Jani Potočnik, podžupan. Njuna ekipa je pristala na 2. mestu, 3. pa si je priigrala velenjska ekipa. So pa njeni člani dobili svinjsko glavo kot posebno nagrado za najlepšo masko. Po slovesni podelitvi pokalov, Mislinjčanom

tudi prehodnega, smo prisluhnili kroniki Jožeta Mirkaca o življenju zloglasnega pustnega veličanstva. Nato je prvi slovenski pustni škof Jožef I. Graškogorski pričel z mašo, namenjeno umrlemu pustu Pepiju. S pustno molitvijo je nadaljeval ob žalnem sprevodu do grmade, kjer so pusta sežgali. O njegovem vladanju v dneh pustnih norčij je stekel klepet še

na sedmini. Ob pustni malici so razrezali svinjsko glavo, ki so jo podarili Velenjčani, pravi posladek, ki ga je bilo vredno zaliti. Ob zvokih harmonike Draga Plazla pa se vesela družina pogrebcev še lep čas ni razšla.

Marijan Križaj

Nam »naj bližnji«

Pojem bližine je v besedni razlagi navadno omejen (bližina – majhna, krajevna oddaljenost). V razmerju do drugih ljudi želimo besedi nadgraditi pomembnost osebe ali dogodka, ki ga poučarjata oz. izstopata iz vsakdanjosti. Tako v medsebojnih odnosih omenjamo sorodnike, prijatelje ... in še bi lahko širili omrežje naših prijetnih sožitij. Obrobje naše zavesti pa je premalo pozorno na možnosti nesreč, ki so naš stalni sopotnik. Do spoznanja naše lastne nemoči nas privedejo doživetja, ki so naši najboljši »učitelji«.

Nenaden padec na tlakovana tla mi je s poškodbo na glavi in dlaneh, ob udarcu na kamen, povzročil močno krvavitev. Brez takojšnje in učinkovite pomoči, ki sem je bila deležna od Mie Godec ter zakoncev Antonije in Antona Klemenc, bi bila moja oskrba zahtevnejša. Tako sem lahko nadaljevala vsakdanja opravila.

Kdo je bil takrat moj »naj bližnji«?

Tisti, ki je delil moje nelagodje, mojo nesrečo in mi je želel pomagati, pomagati krajanu ali neznancu, ne misleč na plačilo ali zahvalo.

Za objavo tega doživetja je primeren rek: »Konec dober, vse dobro.« Dobrega zaključka ni brez dobrega dejanja, ki temelji na dobroti in razumevanju.

V dnevnem časopisju je bila navedena misel, da se »dobrih zgledov otepamo«. Novinar je želel odpreti okno dobrim zgledom, a okno mora biti očiščeno, da jih zaznamo in prepoznamo.

Leopoldina Bezljaj

Se po je biti mlad!

*Pesniki in muzikanti
znali so jo najlepše oprevati,
mi pa smo se veselili;
prepevali ljubezen delili.*

*Samo enkrat v življenju
se veselimo, ljubezen delimo
vso naravo častimo,
rahaj mladost tako hitro mine,*

*Tudi roke v mladosti
najlepše vrtijo,
njihov duh nas omami,
da ljubimo vse ljudi;
starost, ti pa potrahaaj,
še nekaj let in dne*

Ana Uršej



Posvet o turizmu

Občina Mislinja je 16. 2. v PC

Lopan organizirala posvet na temo turizma. Gostili smo predsednika Turistične zveze Slovenije in župana Občine Podčetrtek Petra Misjo. V svojem nagovoru je še posebej poudaril pomen povezovanja med lokalno skupnostjo in ostalimi akterji na področju razvoja turizma.

Na posvet smo povabili vsa društva v občini Mislinja, medobčinska društva, vaške skupnosti, gostince, člane občinskega sveta ter ostale zainteresirane. Predstavili smo jim naše načrte za razvoj turizma v občini Mislinja in bili veseli njihovih vprašanj ter predlogov.

Občina Mislinja ima velik potencial za razvoj turizma in še obilico neprepoznavne naravne in kulturne dediščine. Potrebni sta obnova in gradnja nove turistične infrastrukture. Zavedamo se, da moramo najprej urediti turistično-informacijski center, kjer bi lahko turisti dobili osnovne informacije,



prav tako razmišljamo o e-info točki. V lanskem letu smo prenovili našo spletno stran in ji dodali virtualno panoramo, prevedeno v 2 tuja jezika, kjer si lahko ogledate naše znamenitosti. Na spletno stran smo dodali tudi koledar dogodkov, kamor bodo lahko društva sama vpisovala svoje dogodke, dogovarjamo pa se tudi o spletni kameri, ki bi prikazovala Mislinjo z okolico. Obnoviti in posodobiti bo potrebno zloženke Mislinje z znamenitostmi in tudi različne zloženke pohodnih in kolesarskih poti. Že nekaj časa razmišljamo o kmečki tržnici, kjer

bi omogočili trženje lokalnih pridelkov in izdelkov našim domačinom. V letošnjem letu nameravamo 1 ali 2 vaški skupnosti označiti s smerokazi, ki bodo enotni za celotno občino, v naslednjem letu pa to načrtujemo še za ostale vaške skupnosti in Mislinjo. Smerokazi bodo označevali kmetije in bližnje kraje. Smiselno bi bilo razmisliti tudi o pitniku s svežo pitno vodo v Mislinji ali ob kolesarski poti Gornji Dolič–Slovenj Gradec, kar bi bilo dobrodošlo za kolesarje, pohodnike in turiste na kolesarskih stezi. Pred kratkim smo obnovili tudi oglasni pano na mislinjskem klancu, kjer bomo svoje občane in ostale mimoidoče lahko obveščali o dogajanju v naši občini. Julija lani smo objavili javni natečaj za simbol občine Mislinja, na katerega se je prijavilo 7 avtorjev in komisija je izbrala simbol z naslovom Mislinjska zgodba avtorice Suzane Seitl. Trenutno se skupaj z MO SG, TD Mislinja in TD SG ukvarjamo s projektom Povežimo Mislinjsko dolino. To je tematska pot od razvalin gradu Valdek do igrišča pri nekdanji OŠ Završe, kjer bo nekaj fitnes



naprav na prostem. Pot se nadaljuje skozi Završe do Fričevega vrha, kjer bo stičišče poti obeh občin. Dogovarjamo se tudi o dveh večjih projektih, in sicer obnovitvi Hude luknje za turistične ogleda ter rekonstrukciji ozkotirne železnice v Mislinjskem grabnu. Obnovo Blaževega studenca in Tisnikarjeve hiše bi lahko vključili v projekt rekonstrukcije ozkotirne železnice. Pri omenjenih projektih nas čaka ogromno dela, zato se zavedamo, da spremembe v turizmu ne moremo pričakovati takoj, ampak v nekaj letih.

Pod skakalnicami v Mislinji urejamo športnorekreacijski park Stari bajer, kjer bodo igrišča za košarko, nogomet na umetni travi, odbojko na mivki, otroška igrala, fitness na prostem in sprehajalne poti. Če se podamo naprej, pridemo do Zoisovega parka, kjer so lani ustvarjali kiparji in nastali so 3 kipi, značilni za naš kraj – kovač, oglar in sekač. V bližnji prihodnosti bi želeli obnoviti Nogarjev mlin in se dogovoriti z lastniki, kaj narediti s Pušnikovo hišo.

Občina Mislinja ima velik interes razvoja turizma, saj bi z njim povečali turistični obisk, domačinom bi omogočili kvalitetnejše življenje in imeli bi nova delovna mesta. Povezati moramo turistične ponudnike, pripraviti enoten načrt razvoja turizma, poskrbeti za nastanitvene objekte in razširiti gostinsko ponudbo. Prav tako je pomembno povezovanje znotraj turističnega območja Koroške regije in sodelovanje s sosednjimi turističnimi destinacijami. Imamo čisto, mirno in varno okolje in možnost aktivnih počitnic v neokrnjeni naravi. Za športno dejavnost je v občini Mislinja veliko možnosti (igrišča, skakalnice, kolesarske poti, pohodniške, gozdne,



učne poti, smučišče Kope in v prihodnje tudi športni objekt Stari bajer).

Spodbujati moramo mlajše občane za pozitivno dožemanje turizma, ki jim lahko prinaša dobre materialne pogoje. Slediti moramo trendom v Sloveniji in v svetu,

ki bi nam dali možnost novih podjetniških idej, povezanih s turizmom in gospodarstvom.

Idej, želja in volje je veliko, zato verjamemo, da nam bo nekaj od tega uspelo tudi uresničiti.

Andreja Srt

Čakam

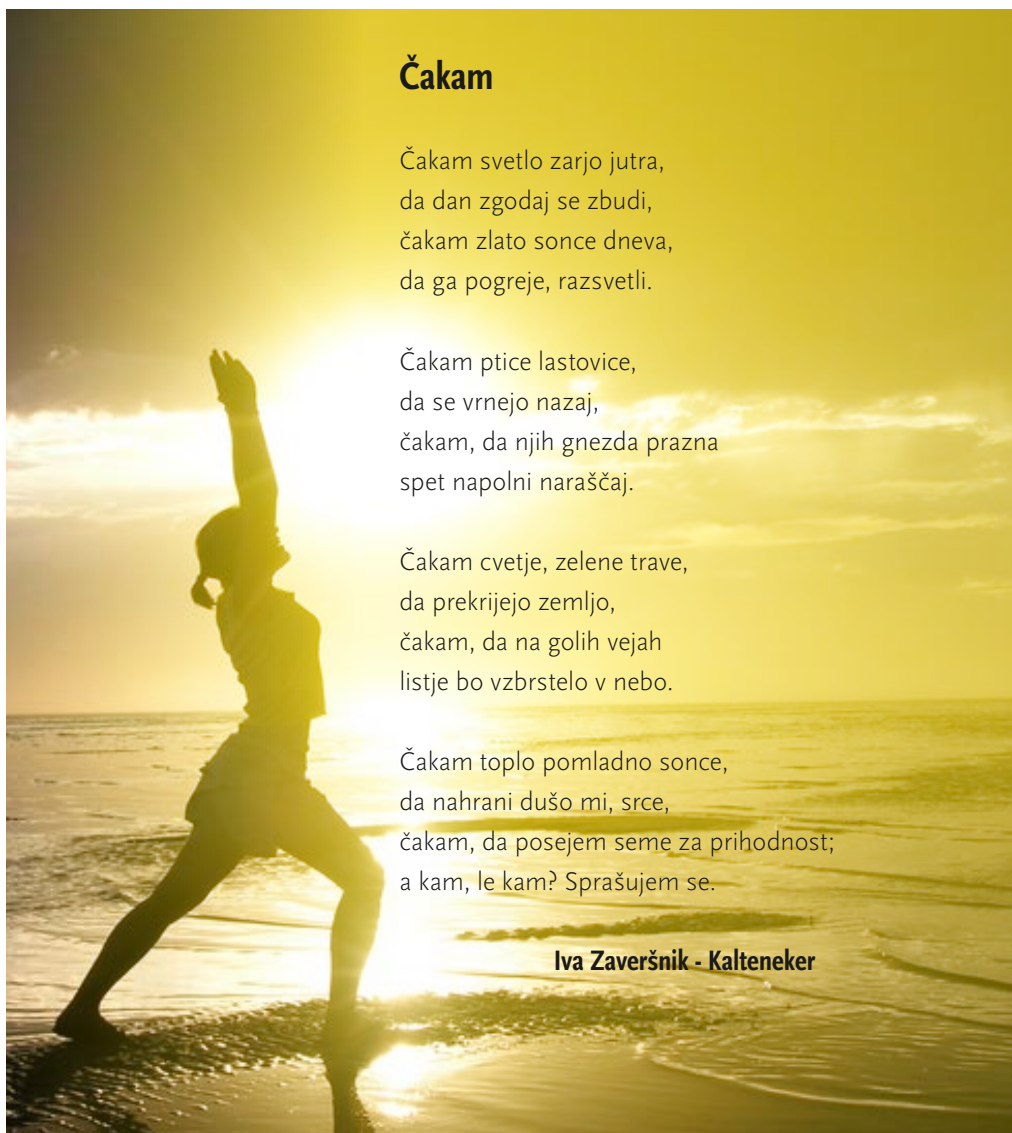
Čakam svetlo zarjo jutra,
da dan zgodaj se zbudi,
čakam zlato sonce dneva,
da ga pogreje, razsvetli.

Čakam ptice lastovice,
da se vrnejo nazaj,
čakam, da njih gnezda prazna
spet napolni naraščaj.

Čakam cvetje, zelene trave,
da prekrijejo zemljo,
čakam, da na golih vejah
listje bo vzbrstelo v nebo.

Čakam toplo pomladno sonce,
da nahrani dušo mi, srce,
čakam, da posejem seme za prihodnost;
a kam, le kam? Sprašujem se.

Iva Zaveršnik - Kaltenecker



Kulturni februar in svetlobna Kult-urca

Tudi v naši občini se je odvilo veliko kulture v kulturnem mesecu februarju. Če smo le želeli, smo se lahko udeležili marsikaterih kulturnih prireditev: od komedije *Pridi na gala večerjo* do ljudskih godcev, *Zgodbe o živalskem vrtu* do razstav, pustovanja in še in še. Osrednjo prireditev ob kulturnem prazniku v naši občini so tudi letos pripravili mladi. Kult-urca, mladinski glasbeno-literarni večer, se je zgodil v nedeljo, 12. 2., v veliki dvorani Lopan v Mislinji. Scenarij si je zamislila Neža Oder, za glasbeni del je poskrbel Valentin Štante. Naslov letošnje prireditve je bil *Svetloba*.

Vstopili smo v temno dvorano in z belo-črnega odra so žarele lučice. Začutilo se je ozračje skrivnostnosti. Nastopajoči so prišli na oder in zaslišal se je zvočni posnetek – v prvem delu smo slišali izjave mladih o tem, kaj jim pomeni svetloba, vse so bile povsem improvizirane. Žiga Šilak je v drugem delu ob spremljavi *Valse sentimentale* (Čajkovski) recitiral pesem Tima Verdineka *Za utrinkom*. Sledile so recitacije nastopajočih o svetlobi. Besedilo, ki ga je brala Zala, je prirejeno po knjigah *Portret med maskami* (V. Pištalo) in *Pobliski* (J. Echenoz), biografijah Nikole Tesle. Monolog, ki ga je zaigral Miha, je odlomek iz *Don Juana* (J. B. Moliere). Besedilo, ki ga je brala Neža, so odlomki iz *Dylanovih Zapiskov*, avtobiografije Boba Dylana. Zaključna pesem je bila Nežina avtorska.

Glasbeni del so prispevali mladi glasbeniki v zasedbi: Luka Krof (klavir), Patricija Škof (vokal) in Tibor Pernačič (tenor saksofon). Igrali so lastne priredbe skladb Bob Dylana. Valentin Štante in Estera Hari pa sta glasbo govorila preko violine in klavirja ter tako podprla in obogatila mlade pripovedovalce. Sceno si je zamislila Jerneja Smolnikar, ki je glasbo in besedila spravila še v vizualno obliko. Bila je zelo premišljena in je nastopajočim zato tudi dopuščala igranje z različno osvetlitvijo skozi predstavo.

Neža: »Skozi besedila smo poskušali ujeti svetlobo v različnih kontekstih. Od naravnega pojava svetlobe skozi Teslove oči, do svetlobe, ki ponazarja upanje, ljubezen. S tem v mislih smo celoten scenarij opremili z glasbo letošnjega Nobelovega nagrajenca Boba Dylana. S takšno izbiro smo želeli ne le ponazoriti optimistične sporočilnosti njegovih pesmi, temveč tudi aktualizirati politični boj za človekove pravice, ki ga Dylan bije skozi njega.

Sploh dandanes, ko se čuti enormen pritisk na človekovo individualnost in se porajajo dvomi o vrednosti identitete, se nam zdi pomembno spraševati o soodvisnosti svetlobe in teme, s katerima smo se igrali na proslavi. Opozoriti, da je vedno potreben trud, da zasvetimo, in obenem, da se teme ne premaga – le osvetliti moramo pot skozi njega.«

Prav to pronicanje svetlobe skozi temo je bilo čutiti skozi celo



Slavnostni govornik na osrednji prireditvi je bil Ivan Škodnik, poslanec DZ RS.

predstavo v besedi, glasbi in vizualni podobi. Vse je bilo dovršeno in na svojem mestu. Mladi ustvarjalci so nam pripravili odličen umetniški večer.

V petek, 10. 2., so nas razveseljevali *Ljudski godci*. To je bilo že 31. srečanje. Nastopili so: Harmonikarji Marjana Ramšaka, Duo Branko in Matej Mešl, Aleš Majhenšek, Vokalna skupina Zven, Ljudski pevci iz Vitanja, Ansambel Valovi, Društvo harmonikarjev Mirna Peč, Marjan s prijatelji, Lastovke, Bršljanke, Pevci s Pohorja s Tinetom, Marjan Ramšak in Marijan Križaj, ki je povezoval dogodek. Da je prireditev priljubljena, je dokazala tudi polna dvorana poslušalcev.

V soboto, 11. 2., smo si lahko ogledali *Zgodbo o živalskem vrtu* (Edward Albee) in uživali v igri odličnega Miha Pačnika in Boruta Šmona. Režiser predstave Aleksandar Čaminski: »Zoo



Neža Oder in Zala Krajnc na Kult-urci



Borut Šmon in Miha Pačnik v Zgodbi o živalskem vrtu

Story uprizarja zgodbo o odtujenosti sodobnega človeka, ki je svoje bistvo izgubil v materialističnem svetu, kjer se ne upoštevajo človeške vrednote. Jerry je človek, ki je zaprt v kletki. Njegov obstoj je podoben eksistenci živali v živalskem vrtu. Fizično živi, ampak

je duhovno mrtev. Njegova prisotnost se lahko začuti, vendar nihče ne skrbi zanj. On je izločen iz toka človeške civilizacije. Živi na robu družbe. Njegovo stanovanje je njegova kletka. On ne pozna imen svojih sosedov. Njegova smrt je protest proti obžalovanja

vrednim in nepravičnim okoliščinam, ki zaznamujejo sodobno človeško življenje. Zaradi tega si želi, da bi njegova smrt dodala smisel njegovemu brezsmiselnemu življenju.»

Marjana Gmajner Korošec

kult-ura

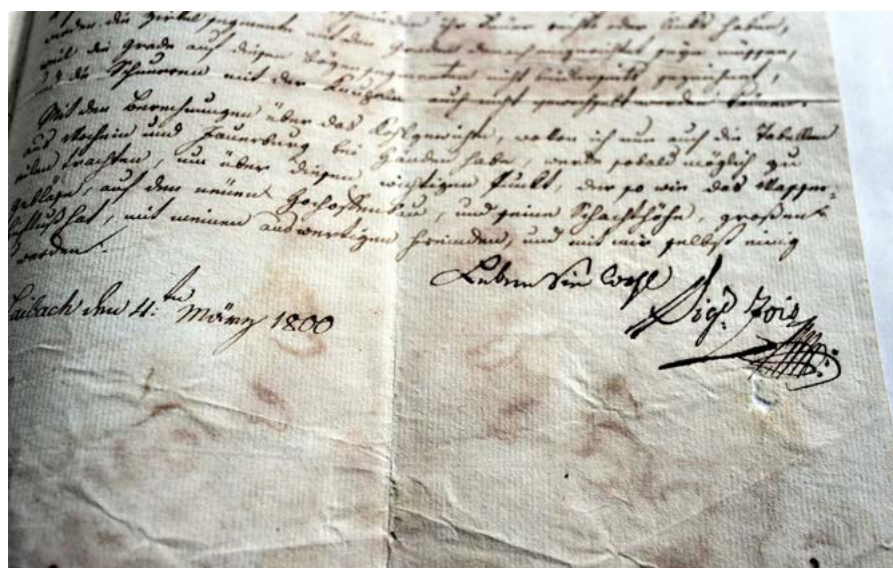
Naša kulturna dediščina

Poklic glasbenika v naši občini že v dobi zgodnjega mlajšega paleolitika

Letošnjemu praznovanju tedna

kulture smo se priključili tudi Fotofirbci, in sicer z 2 dogodkoma. V Knjižnici Mislinja smo predstavili računalniško podprto predstavitev fotografij z naslovom Smejte se z nami. Nabralo se nam je kar nekaj »smešnih« fotografij, ki so to že same po sebi ali pa so to postale s šaljivimi spremnimi besedami. V razstavišču »Ob stopnišču« v Lopanu pa smo razstavili nekaj fotografij naše bogate kulturne dediščine.

Ko se fotografi lotimo določenega projekta, običajno spoznamo tudi nekaj novih stvari. Recimo, če se odločimo za fotografiranje ptičev, spoznamo



bistveno več vrst, kot smo jih poznali prej. Tako se nam je zgodilo tudi pri temi Kulturna dediščina. Želeli smo narediti kratek prerez skozi zgodovino te dediščine

pri nas. Zato smo začeli pri odkritjih v jamah Tisnika. Tako smo »odkrili«, da ima v občini poklic kulturnega delavca, in sicer glasbenika že izredno dolgo tradicijo.

Med ostalimi predmeti so namreč odkrili instrument »drgalo« (dolga kost jamskega medveda s 4 prečnimi žlebovi), ki je po starosti umeščen v čas od 35. do 20. tisoč pr. Kr. Iz tega lahko sklepamo, da je bil med takratnimi naseljenici tudi glasbenik, ki je igral na ta inštrument.

Pri dediščini nismo mogli mimo dobe železarstva v naši dolini. Zato smo prišli na dan z idejo, ali bi lahko videli pisma Žiga Zoisa, ki so jih našli v naši občini. Pokrajinski muzej, enota na Ravnah oz. muzejska svetnica dr. Karla Oder nam je prijazno pokazala pisma Žiga Zoisa. Težko opisem poseben občutek, ko držiš v orokavičenih rokah originalna pisma tega pomembnega moža. Še toliko večji vtis je naredil name, ko sem brala njegovo prevedeno pismo (publikacija Tri tisočletja železarstva na Slovenskem, KPM, Ravne 2008). Iz njega je vidno med drugim, da se je zanimal za izobraževanje mladega fanta in ga tudi usmerjal: »Da bi za prihodnost izučili sposobnega topilniškega mojstra, sem razmišljal sina starega Vostra poslati na Javornik ...«.

Tretja stvar, ki je bila tudi posebno doživetje, pa je bil



»fotografski« ogled c. sv. Vida v Završah. Ogledali smo si originalna dela bratov Šubic. Na zadnji postaji križevega pota je lepoviden podpis »Johan Šubic Malar in Podobar 1861«. Na oltarni sliki desnega stranskega oltarja pa se je podpisal brat Štefan Šubic z dopisom »iz Malu 1859«. Uspelo nam je videti tudi v les vklesan podpis Štefana Šubica na zadnji strani levega stranskega oltarja z dopisom »Obrazar in podobar«. Izpostavila sem le 3 stvari, ki sem jih ob tem projektu odkrila in ki so me navdušile. Med obiskovalci na odprtju razstave pa sem zasledila, da marsikdo ni vedel, da je c. sv. Urha v Dovžah prav tako zelo stara, saj ima celo nekaj romanskih elementov. Seveda smo izpostavili tudi najnovejša dela, in sicer

leseno skulpturo čebelarja pri šoli ter prav tako lansko pridobitev – skulpture v Zoisovem parku. Te imajo še večji pomen, saj so narejene iz lesa, zadnja pa celo iz lesa drevesa, ki je raslo v parku.

Veseli smo, da smo s prireditvijo v knjižnici res nasmejali obiskovalce. Seveda vas vabimo na ogled razstave Naša kulturna dediščina, v razstavišče v Lopanu. Če vas zanima kaj več o motivih oz. nekaj zgodovinskih dejstev, lahko preberete kratke povzetke pod naslovom razstave. Naj se ob tem zahvalim vsem Fotofirbce, ki s fotografsko zagnanostjo in z dobro voljo poskrbijo, da so naši projekti uresničeni.

Marica Rošker

Cvetlička



Letošnja zima nas je razveselila z obilico snega. Tudi temperature so bile tiste prave, globoko pod ničlo. Povsod po občini so na položnejših delih kmalu uredili proge za tek na smučeh. Odziv domačinov in okoliških prebivalcev je bil takojšen. Naužili smo se zimskih radosti, razmigali telo, pa še peljati se ni bilo treba kam daleč.

Krasno bi bilo, če bi v občini dobili še urejeno drsališče.

Brešarjeva kapela

Stoji na odmaknjemem območju v Tolstem Vrhu med Gornjim Smerečnikom in Vovkom na nekdanjem Brešarjevem posestvu. Mogočna Brešarjeva kmetija kaže svojo veličino le še s kapelo; domačije in gospodarskih poslopij že dolgo ni več; o njenem obstoju zgovorno pričajo le še ruševine v neposredni bližini kapele. Zgraditi naj bi jo dal gospodar iz zaobljube, ker se je srečno vrnil iz 1. sv. vojne. Napis nad okroglim oknom v notranjščini kapele pa pravi, da so jo zgradili »Bogu v lepo čast in Mariji ...«.

Kapela je zaprtega tipa in profilirana. Ima stranske niše in šivane robove. Tako zunaj kot znotraj je pobarvana. Strop je poslikan z motivom golo-
ba, simbolom sv. Duha. V notranjščini se nahaja kip Križanega, ki je nadomestil prvotni Marijin kip (tega so odnesli potomci), nekaj slik in predmetov, ki so jih ljudje prinesli sem iz zaobljube. V kape-
li so tudi uokvirjen zapis o Milostni podobi usmiljenega Jezusa, zahvala za darove z Marijino podobo pri gradnji kapele, pa tudi 2 dokumentarni fotografiji s slovesnostmi ob blagoslovitvi kapele. Na robu je dodan listič z napisom: Blagoslov kapele 1932 ali 1934. Kapela je obnovljena in zelo lepo vzdrževana. Zanj ljubiteljsko skrbita Marija in Branko Oder, doma »pri



fabriki«, ki jo pogosto obiskujeta. Tudi drugi, ki hodi-
jo tod mimo, marsikdaj stopijo do nje.

Marjana Gmajner Korošec

Ljubiteljska, amaterska dejavnost

Februar je mesec živahne kulturne dejavnosti, pa tudi marec ne zaostaja, saj v tem mesecu praznujemo dan žena in materinski dan. Pri vseh dogodkih sodelujejo tudi ljubiteljske, amaterske skupine. Želim ovrednotiti amatersko gledališko dejavnost, poudarek je na amaterstvu in delu, ki je vloženo v to zvrst. Vsi, ki so kadarkoli

sodelovali pri amaterski gledališki predstavi ali proslavi, vedo, da je potrebnega kar precej truda in prostega časa, ki bi ga lahko preživel drugače. Ljudje, ki se ukvarjajo z igranjem ali kako drugače sodelujejo pri tem, se marsičemu odrekajo. Zakaj toliko omenjam amaterstvo? Zato, ker nekateri že na ljubiteljski ravni pričakujejo



profesionalizem in pozabljajo, da je ravno ta izšel iz amaterstva. V našem amaterskem KD Avgust Hribar se s to dejavnostjo ukvarjamo, kljub temu, da nimamo idealnih pogojev za delo; te, ki jih imamo, pa kar dobro in z veseljem koristimo. Tu želim omeniti naše zadnje dramsko delo na odru, ki je zahtevalo kar 4 mesece aktivnega dela. To je komedija Pridi na gala večerjo, ki smo jo do sedaj odigrali trikrat pred vedno polnimi dvoranami gledalcev. Zahvaljujem se vsem igralcem, ki ste prispevali svoj čas, in vsem, ki ste na kakršen koli



način sodelovali pri dejavnostih KD Avgust Hribar Dolič. Zavedati se moramo, da ljudem to veliko

pomeni, nam pa je v zadovoljstvo in veselje.

Franc Gačnikar

n a š a o b č a n k a

Lucija Potočnik

Sem ... Lucija Potočnik, študentka razrednega pouka in aktualna Miss Universe, ki uživa v teku, plavanju, potovanjih, v postavljanju novih izzivov ...

S čim se poklicno ukvarjate?

Sem tik pred zagovorom magistrske naloge in zaključkom diplomskega študija programa razredni pouk ter v iskanju pripravnika. Delo učitelja je zame izredno lep poklic, saj s prenašanjem znanja najmlajšim bogatiš tako sebe kot tudi njih. Otroci so naša prihodnost in zato se moramo sodobni učitelji potruditi, da čim bolj realiziramo njihove potenciale. Naloga učitelja je drugačna, kot je bila nekoč, kjer je bil učitelj le podajalec znanja in je s palico stal pred tablo. Današnji učitelj mora otroke naučiti najti in raziskovati pot do nekega cilja ali znanja in jih s tem tudi naučiti

iznajdljivosti, ki je v našem svetu čedalje več potrebujemo.

Od kod črpate ideje/moč za svoje delo?

Podpora, ki prihaja od ljudi okoli mene, je tista, ki me ob padcih vedno znova pobere. Ko se zavedam, da imam ljudi okoli sebe, ki mi vrnejo nasmeh na obraz, sem še toliko bolj vesela, da je naziv miss prišel v ta kraj. Tega, čemur z največjim veseljem namenim svoj čas in to opravljam s srcem, nikoli ne doživljam kot obveznost ali obremenitev. Ravno nasprotno. To mi daje še večji zagon in dodatno energijo.

Na kaj ste v življenju najbolj ponosni?

Na koncu vsakega dne se lahko pohvalim s kakšnim dosežkom, čeprav se marsikomu ne bi zdel omembe vreden, a zame je pomemben vsak najmanjši. Ob



prejetju lente Miss Universe 2016 sem se zavedala svoje odgovorne naloge in obveznosti, ki so me čakale. Tako sem januarja na svetovnem izboru na Filipinih s ponosom zastopala in predstavljala našo čudovito deželo.

Kaj najraje počnete v prostem času?

V prostem času rada plavam in tečem. Moja strast so tudi potovanja in ravno osvojeni naziv mi je omogočil, da sem doživela in spoznala kulturo nekaterih tujih držav in tudi celin. Posvečam pa

se tudi dobrodelnim projektom, pri katerih sodelujem z društvom Zvezdni otroci ter Rdečemu križu, v sklopu katerega poleti odpotujem na letovanje v Punat kot vzgojiteljica otrok. Za nazivom Miss Universe se torej skriva veliko. Biti miss ne pomeni biti lep in

nasmejan. Velja, da je miss tista, ki spodbuja dobrodelnost in širi pozitivnost med ljudmi.

Vaš življenjski moto?

V življenju si po osvojitvi enega cilja vedno postavim novega. Če si lahko zamislimo cilj, in verjamemo vase in vanj, smo lahko

prepričani v uspeh. Vsekakor je pomembno, da sledimo svojim sanjam in ciljem in da nas osrečuje že sama pot.

n a š o b č a n

Jožef Kotnik

Sem ... Jožef Kotnik - Štajnerjev Jože, upokojenec, ljubiteljski risar samouk s tehniko žganja risba na les.

Kakšna je bila vaša poklicna pot?

Rojen sem bil na Štajnerjevem v Završah, kjer živim še danes. Končal sem poklicno šofersko in prometno tehniško šolo. Zaposlen sem bil v Gorenju, zdaj sem invalidsko upokojen. Doma sem na domačiji, ki je majhna kmetija z nekaj lesa, ki ga lahko porabim za dom, orodje, žgane slike in razne druge izdelke. Hiša je stara 150 let, delno lesena, prijetna in jo v glavnem ohranjam v starem slogu.

Kako izpolnite vaš prosti čas?

Nekoč sem veliko bral, z abrahamom pa sem se navdušil za risbe na lesu in sem vrsto let iskal motive, risal in žgal. V 10 letih sem izdelal okoli 800 slik. Zadnja leta delam nekoliko manj, ker se ukvarjam še z zeliščarstvom, vključen sem v razna društva, hodim na prireditve in izlete.

Kje najdete ideje/moč za svoje delo?

Že v osnovni šoli me je opazila učiteljica Anica Meh, da sem risal

šolo, in to z druge strani kot ostali. Torej sem že moral imeti v sebi nekaj ustvarjalne žilice, vendar je kar dolgo čakala na svoj izraz. Ideja o žganih risbah na les se mi je utrnila na upokojenskem izletu v Šentjernej. Tam smo videli razstavo umetnika iz Laškega in sem si zaželel, da bi tudi jaz delal take risbe.

Za svojo 50-letnico sem si kupil aparat za žganje na les. S starim fotoaparatom sem iskal motive: cerkve, domačije iz Šentvida, stare hiše, ljudske motive s podeželja in slik. Veliko risb sem napravil celo po spominu. Narišem na les in žgem. Najprej sem delal na smrekovini in jesenu, nato na lipi, najraje pa na javorju, ki je svetlejši in nima žil. Potem les polakiram z ladijskim lakom, da je zaščiten pred staranjem in spremembo.

Prav je, da se stare hiše ohranijo vsaj na sliki, saj jih mlajši rodovi podirajo in gradijo nove. Je pa lep občutek, da si ljudje želijo imeti staro podobo in jo obesijo v novo hišo. Drugače sem naredil veliko risb za razne slavlence, rojstne dneve, poroke ipd. Posebnost je ura, ki se vrti obratno, sploh za abrahamovce, da teče čas nazaj. K



takim slikam dodam tudi primerne verze. Večino teh del sem podaril, nekaj sem jih izdelal po naročilu, ostalo pa hranim doma v arhivu.

Na kaj ste najbolj ponosni?

V zadovoljstvo mi je, da me ljudje kdaj ob srečanju spomnijo na mojo sliko, ki jo imajo, in izrazijo veselje. Nekaj slik je romalo tudi v daljne kraje. Sosedbi in znanci so svojim sorodnikom ali prijateljem poslali slike po svetu. Tako so se znašle celo v Kanadi, Franciji, pa v Nemčiji, Avstriji in na Hrvaškem. Svoja dela sem večkrat razstavil: l. 2004 v upokojenski dvorani v Šentilju s sokrajanom Slavkom, v učilnici OŠ Završe ob 50-letnici šole, v Tušu skupaj z izdelki društev, v Nami z drugimi izdelki Društva invalidov Slovenije, pri Repolusku ob zaključku leta občine Mislinja in na Pozdravu jeseni.

Pred 6 leti smo pred vežico c. sv. Vida pripravili veliko razstavo z naslovom »Hiše našega kraja«. Na ogled je bilo 130 slik, vključno s slikami okoliških cerkva. Vse to je potrditev za moje delo.

Ponosen sem tudi na svoje zeliščarsko znanje, domače pridelovanje in predelavo sadja in zelenjave. Sam vlagam, spreminjam recepte in mi dobro uspeva.

Vaš življenjski moto?

Hiti počasi. V starejših letih se to prileže z željo, da z zdravjem in voljo nadaljujem svojo pot.

skrb zase

Predlogi in nasveti

Lepo pozdravljeni, dragi sokrajani in sokrajanke! Upam, da ste upoštevali nasvet iz prejšnje številke in imate listek z napisanimi zdravili v denarnici oz. torbici. Obenem pa upam, da tega listka še niste potrebovali v medicinski oskrbi.

Danes vam dajem 2 splošna nasveta, saj vam resnično želim v bolezni olajšati stik z zdravstvom.

1. nasvet:

Zagotovo se vam kdaj zgodi, da vam osebni zdravnik napiše napotnico za specialista, vi greste k specialistu in na koncu prejmete izvid na dom.

Kaj storiti s tem izvidom? Najprej si ga skopirajte, potem pa 1 izvod nesite k svojemu osebne- mu zdravniku, enega pa obdržite doma.

Osebni zdravnik vas je napotil k specialistu z nekim namenom in prav je, da ima vpogled v njegov izvid, saj vam bo tako lažje pomagati pri nadaljnjemu zdravljenju in lažje sledil vašemu zdravstvenemu stanju.

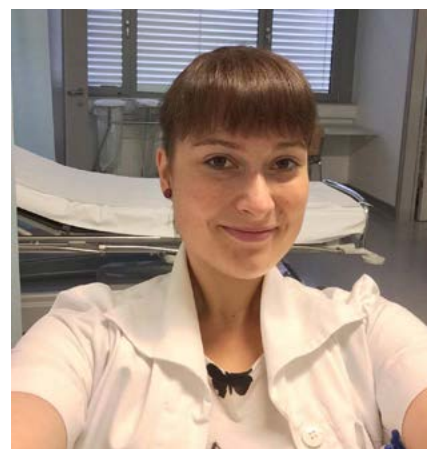
Izvod izvida, ki ga obdržite doma, pa shranite na hitro dosegljivo mesto. Če boste slučajno potrebovali urgentno pomoč, bo namreč na vaš dom verjetno prišel zdravnik, ki ne pozna vaših

bolezni oz. vašega predhodnega zdravstvenega stanja. Zelo dobro je, da ima urgentni zdravnik možnost vpogleda v vaše stare izvide, saj se bo tako lažje in primerneje odločal glede zdravljenja vaših težav.

2. nasvet:

11. 2. je bil evropski dan telefonske številke 112. Zato se mi zdi primerno, da posvetim kakšno besedo tudi klicu na omenjeno številko.

112 kličemo takrat, kadar je nekaj hudo narobe in verjamem, da nas vse takrat skrbi, smo polni adrenalina ali celo v šoku. Dobro je vedeti, kaj na drugi strani telefona kontaktna oseba pričakuje od nas, da lahko potem tudi z njo primerno sodelujemo in ji damo vse potrebne podatke.



Ko kličemo, je prav, da se poskusimo umiriti in povedati naslednje podatke:

- kdo kliče;
- kaj se je zgodilo;
- spol in starost bolnika;
- število obolelih;
- naslov ali kraj dogodka, telefonska številka;
- kratek opis poti;
- prisotnost gasilcev ali policije.

Poskusite govoriti mirno, počasi in razumljivo. Sledite navodlom kontaktne osebe in odgovarjajte na njena vprašanja. Pogovor se naj preneha takrat, ko se odloči kontaktna oseba in ne vi. Torej slušalko odložite zadnji.

Naj vam opišem 2 slaba primera klica na številko 112:

- Pokličete na 112 in zakričite: »Pridite takoj!« ter odložite slušalko. V tem primeru žal reševalci ne vedo, kje se nahajate in vam ne morejo pomagati, saj



jim niste povedali lokacije dogodka niti same situacije.

- Kričite, govorite nerazločno, jočete in ste zmedeni. V tem primeru se žal izgublja nujno potreben čas, saj vas kontaktna oseba ne razume in ne ve, kam poslati reševalce.

Imam ogromno idej in nasvetov, ki bi vam jih še želela podati, in veselim se že trenutka, ko vas bom lahko znova pozdravila v naslednji številki. Zahvaljujem se vam za branje in vam obenem želim veliko zdravja ter smeha in čim manj obiskov pri zdravniku.

Ne pozabite: Življenje je lepo!
Vse dobro.

Marjanca Matvoz, dr. med.

Vir: www.zrck.si/it/615/1/S/1717/p021/615/2403/predstavitev.html

skrb zase

Peka kruha na tradicionalni način – z drožmi

Za dober kruh potrebujemo samo moko, vodo in sol.

Pri peki kruha z drožmi ne potrebujemo pekovskega kvasa, pecilnega praška, vinskega kamna ali sode bikarbone. Kruh pa bo kljub temu vzhajal. A kako in zakaj? Ta postopek se imenuje naravna fermentacija, v kateri sodelujejo mlečnokislinske bakterije in divje kvasovke. Že naše babice so pekle na podoben način, ko so shranile kos testa, ga posušile ter pred naslednjo peko namočile in nato z njim zamesile novo testo. Imen je več – droži, kislo testo,



divji kvas, domači kvas, starter itd. (ang. sourdough, fr. levain, nem. Sauerteig).

Medtem ko industrijski/pekovski kvas na hitro vzhaja testo, naravna fermentacija to delo opravi občutno počasneje, a dosti učinkoviteje, tako da je kruh z drožmi bolj zdrav od običajnega kruha, saj je lažje prebavljiv, ima nižji glikemični indeks, več dostopnih hranil ter mineralov. Zakaj je tako? Žita v ovoju vsebujejo naravno prisotno fitinsko kislino, ki preprečuje telesu, da izkoristi vse minerale

(cink, kalcij, magnezij, železo). Pri peki kruha z drožmi mlečnokislinske bakterije in divje kvasovke v sodelovanju nevtralizirajo fitinsko kislino in telo lahko povsem izkoristi naravno prisotne hranilne snovi v žitih. Bakterije rodu *Lactobacillus* sestavljene sladkorje razgradijo v enostavne, s katerimi se nato hranijo kvasovke, ki pri tem proizvajajo ogljikov dioksid, zaradi katerega kruh vzhaja. Kruh z drožmi je tako že delno predhodno prebavljen, zaradi česar ne obleži v želodcu in ne napihuje.



Zaradi daljšega postopka priprave tak kruh razvije tudi poln in bogat okus ter lepo teksturo.

Za pripravo droži ne potrebujemo veliko, samo moko in vodo ter čas. Peko lahko povsem prilagodimo svojemu urniku, saj kruh vzhaja počasi in ga lahko vmes postavimo tudi v hladilnik. Če vas zanima ta način peke, vabljeni na delavnico, ki bo potekala **1. 4.**

2017, od 9. do 16. ure v Dovžah. Delavnico bom vodila avtorica tega prispevka, Anita Šumer, ki pečem kruh in druge pekovske izdelke izključno z drožmi že skoraj 4 leta. Lani sem bila povabljen v Belgijo, kjer obstaja prva knjižnica droži na svetu. Februarja je bil v prilogi Nedela Odprta kuhinja o meni objavljen prispevek z naslovom Kruh – uporabna umetnost,

del članka je na voljo tudi v spletni različici. Kaj počnem, si lahko ogledate tudi na Instagramu ([@sourdough_mania](https://www.instagram.com/sourdough_mania)).

Anita Šumer

Informacije o delavnici:

anitaflis@yahoo.de

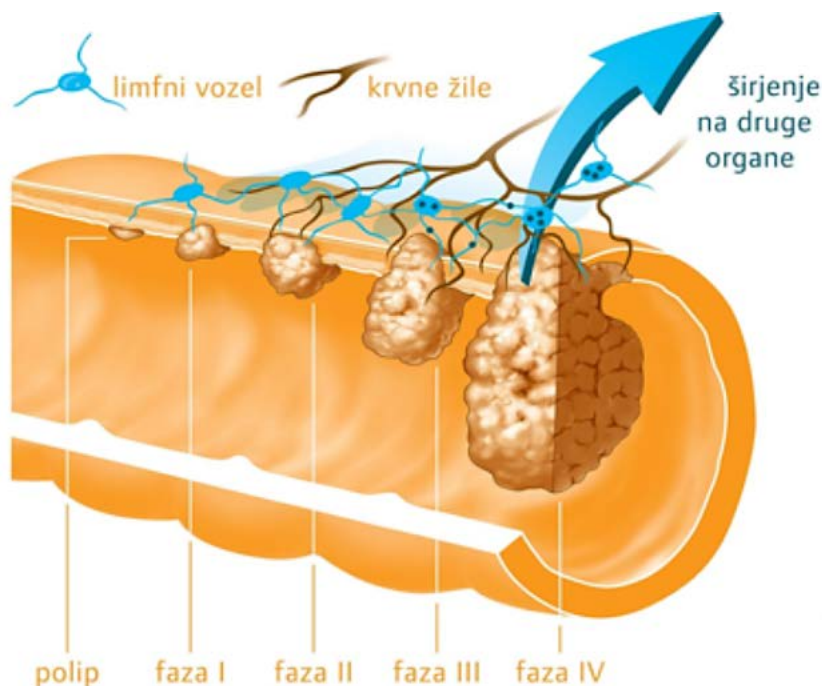
skrb zase

Svit rešuje življenja

Ena izmed bolezni, ki so v porastu, je rak debelega črevesa in danke. Po podatkih Registra raka RS 2013 je to 3. najpogostejša oblika raka pri obeh spolih skupaj, v l. 2013 je za njo v Sloveniji zbolelo 1377 ljudi, 795 pa jih je umrlo. V večini se ljudje, ki imajo zgodnjo obliko bolezni, le-te sploh ne zavedajo, saj v tej fazi ni nobenih opaznih znakov. Od prvih sprememb do napredovale bolezni navadno

mine od 5 do 10 let. Najpogosteje se namreč rak debelega črevesa in danke razvije iz polipov (ti občasno krvavijo).

K sreči pa je znanost v medicini do danes dovolj napredovala, da lahko z ustreznimi metodami odkrijemo prve spremembe na sluznici debelega črevesa in danke, celo preden se razvijejo v resno bolezen.



Testi, ki jih uporablja Program Svit, omogočajo odkrivanje prikrite krvi v blatu, ki je s prostim očesom ne opazimo. Svit lahko letno reši vsaj 200 življenj, mnogim pa prihrani veliko trpljenja, ki ga povzroči razvita bolezen. Uspeh programa je odvisen od vključitve in aktivnega sodelovanja čim večjega števila povabljenih.

Odzivnost na vabila Programa Svit je v Sloveniji v l. 2016 v povprečju znašala 64,28 %, na Koroškem pa 64,74 %. Odzivnost občanov Mislinje je bila v preteklem letu najvišja v naši regiji, znašala je 67,87 %.

Zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb in raka na debelem

črevesu in danki je ključnega pomena, zato ne odlašajte, odzovite se na vabilo Programa Svit in poskrbite za svoje zdravje. V kolikor ste vabilo izgubili oz. imate

kakršnokoli vprašanje v zvezi s Programom Svit, lahko pokličete v klicni center Svit (tel. št.: 01 620 45 21), kjer bodo odgovorili na vaša vprašanja.

Življenje je enkratna priložnost, ne zamudite je zaradi nevednosti.

skrb zase

Zdrave, vesele urice

november 2016–februar 2017

Program Zdrave, vesele urice za otroke se je tradicionalno izvajal v okviru zdravstveno-vzgojnih vsebin Zdravstvenega doma SG, ob podpori občine Mislinja.

Cilji srečanj so bili, da otroci spoznajo pomen vsakodnevne in raznovrstne telesne dejavnosti za zdravje, spoznavajo tehnike pravilnega sedenja, se naučijo pravih, zdravih vaj za hrbtenico in zdravo držo, se družijo in se učijo sproščati.

Srečanja so potekala v obliki delavnic v petek popoldne ter med jesenskimi in zimskimi počitnicami dopoldne.

Teme druženj so bile aktualne in prilagojene skrbi za zdravo telesno aktivnost. Otroci so željni druženja, gibalne aktivnosti in novi znanj. Vse to jim je načrtovani program aktivnosti omogočal.



Število udeležencev srečanj smo omejili na največ 15 otrok, starih od 6 do 9 let, in si tako zagotovili možnost dobrega skupinskega dela.

Material za delo in prigrizke ter vodo nam je finančno omogočila Komisija za preprečevanje zasvojenosti, ki deluje v okviru Občine Mislinja.

Izvajalci srečanj smo bili: Primož Zlatar, dipl. fiziot., Petra Lužnik, dipl. fiziot. ter Mateja Učakar, vsi zaposleni v ZD SG, ob pomoči dijakov Srednje zdravstvene šole SG.

Mateja Učakar, mag. zdr. nege
koordinatorica promocije zdravja in zdravstvene vzgoje

skrb zase

Pomen sajenja medovitih rastlin

Prebujanje pomladi je tako rekoč že čutiti v zraku. Vse daljši dnevi nas vabijo v naravo in prebujajo življenjsko energijo, ki je v zimskem

času nekoliko zastala in počivala v pričakovanju pomladi. Tudi narava se prebujala in vsak čas bo zacvetela v vsej barvni lepoti. Čebele

so se letošnjo zimo dodobra spočile, saj jim mraz ni dopuščal, da bi zapuščale varno in toplo gnezdo. Sonce in toplota jih bosta privabila

na plano in začele bodo iskati prvo spomladansko pašo. Kar naenkrat jih bomo lahko opazovali, kako letajo s cveta na cvet in prisluhnili njihovem brenčanju. Hrano jim bodo ponudile prve znanilke pomladi, med katere sodijo: vrba, resa, zvončki, telohi, trobentice, leska ... To so rastline, ki jih imenujemo medovite rastline in ki s svojimi sladkimi izločki v obliki medičine in cvetnega prahu dajejo čebelarom hrano in omogočajo njihov razvoj. Medovite rastline rastejo na poljih, kjer jih kmetje sejejo na večjih površinah; to so facelija, ajda, detelja, oljna ogrščica, sončnice ... Tudi gozdovi so bogati s temi rastlinami. Najdemo jih tudi na travnikih in na manjših površinah, kjer jih sadimo z namenom, da okrasijo našo okolico, pa naj bodo to okrasni vrtovi, zasaditve poti, skalnjakov, čebelnjakov, okrasno balkonsko korigo, zeliščni nasadi, parki, javne površine ...

Čebelarska zveza Slovenije (ČZS) s svojimi aktivnostmi že več let spodbuja sajenje medovitih rastlin. Če razumemo, da so čebele med najpomembnejšimi živalskimi organizmi na planetu, bomo znali pritrditi pobudi ČZS in tudi na svoji mikro lokaciji poskrbeli za saditev medovitih rastlin in tako naredili nekaj dobrega za ohranitev čebel in okolja, v katerem živimo. Čebele pa bodo še naprej vestno opravljale svoje osnovno poslanstvo, to je opravljanje rastlin in poskrbele za hrano, ki je za obstoj človeka nujno potrebna.

Kaj lahko sami naredimo za čebele?

Na pripravljene grede posadimo predvsem trajnice. To so rastline, ki vsako pomlad na novo



odženejo, rastejo, cvetijo in jeseni pomrznejo do tal, v zemlji pa ostanejo novi brsti, ki odženejo naslednje leto. Dobra lastnost trajnic je, da z njimi ni večjega dela in ob pestri zasaditvi je takšna greda zanimiva skozi vse leto.

Od medovitih trajnic so za čebele pomembnejše črni teloh (*Helleborus niger*), spomladanska resa (*Erica herbacea*), zlata rozga (*Solidago species*), žepek (*Saturea montana*), razni sedumi ali homuljice, od dišavnic pa: poprova meta (*Mentha pulegium*), timijan (*Thymus vulgare*), žajbelj (*Salvia officinalis*) in druge.

Ob robovih gred ali robovih parcel lahko posadimo manjše medeče grmičevje. Sem spadajo navadna leska (*Corylus avellana*), večina vrst vrb oz. mačic (*Salix sp.*), od okrasnih rastlin zelo dobro medijo navadni liguster (*Ligustrum vulgare*), bradavec (*Cariopteris incana*), hibiskus

(*Hibiscus syriacus*), vse vrste drenov (*Cornus sp.*), vse vrste kovačnikov ali lonicer in mnoge druge.

Na večjem prostoru pa zasadiamo medečo drevnino. Tu pazimo, da ima drevo zares dovolj prostora, da lahko nemoteno raste. Sadimo v glavnem lipe (*Tilia platyphyllos*), vse vrste javorjev (*Acer sp.*), divje češnje (*Prunus avium*), divji in pravi kostanj, od tujerodnih pa paulovnico (*Paulownia tomentosa*), trnato gledičevko (*Gleditsia triacanthos L.*), cigarar ali katalpo (*Catalpa ovata*), tulipanovec (*Liriodendron tulipifera L.*), grmasto amorfo (*Amorpha fruticosa L.*), mehurnik (*Koeleruteria paniculata Laxm.*), japonsko soforo (*Sophora japonica L.*), evodijo (*Tetradium daniellii*) in še nekatere druge.

Naštete rastline so zelo dobre medonosne rastline in jih je mogoče kupiti v naših vrtnarijah, večina naštetih vzorčno raste tudi v okolici ČZS.

Pri sajenju dreves in grmov bodimo pozorni na velikost sadilne jame, ki mora biti dovolj široka in globoka. Korenin nikoli ne upogibamo ali zvijamo, vedno izkopljemo jamo, da lahko rastlino brez težav vanjo posadimo.





Na dno jame lahko dodamo plast preperelega hlevskega gnoja ali komposta, ki ga prekrijemo z 2–3 cm žive prsti. Če sadika potrebuje oporo, jo v tej fazi tudi postavimo, kamor jo lahko privežemo. Če to počnemo kasneje, lahko poškodujemo korenine. Rastlino vložimo v jamo in zagrnemo korenine do polovice, nato rahlo potlačimo in zasujemo do vrha. Na koncu vedno obilno zalijemo z okoli 10 l vode.

Pri sajenju trajnic pazimo, da so zdrave in imajo lepo razvite korenine. Upoštevamo tudi njihovo končno razrast, da jih ne posadimo preblizu skupaj. Na koncu vedno obilno zalijemo.

V Sloveniji je okoli 3.000 različnih vrst rastlin, vendar pa vse niso enako gospodarsko pomembne za čebelarstvo, od teh jih je za čebele zanimivih okoli 1.000, na katerih lahko najdejo nektar ali cvetni prah. Smiselno je posaditi

tiste rastline, ki cvetijo in dajejo pelod ter nektar v času, ko v naravi ni paše, čebelarji pravimo, da v času, ko v naravi vlada brezpašno obdobje. V tem času je vsaka sveža kapljica nektarja ali košek obnožine v panju še kako dobrodošel. Naše čebele nam bodo hvaležne.

**Jure Justinek,
Nataša Klemenčič Štrukelj**

podjetniške izkušnje

Pivovarna Pogis

Z varjenjem piva sem pričel pred 2 letoma v domači garaži, kjer sem v 10 loncih prvič poizkusil zvariti nekaj okusnega. Recimo, da mi je prvič kar dobro uspelo. Po nekaj poizkusih me je začetniška volja minila in vse skupaj sem postavil v kot. Po nekaj mesecih premora sem obiskal nekaj tečajev in ponovno poizkusil ter zopet dobil novo voljo. Tako sem začel vedno bolj pogosto kuhati, dokler si nisem kupil prve profesionalne 50 l pivovarne, s katero varim še danes.

Pivovarstvo je zelo zanimiv in naporen hobi. Nikoli ne zmanjka

idej in vedno znova lahko preizkusiš kaj novega. Pri kuhanju sem se naučil postati potrpežljiv, saj od trenutka, ko pivo skuhaš, do dne, ko ga lahko poizkusiš, traja približno 1 mesec. Seveda je na ta dan zelo težko čakati. Ampak ko poizkusiš in ugotoviš, da si zvaril to, kar si hotel, je občutek res dober.

Pivo sem ponudil širši okolici in odzivi so bili vedno pozitivni. Tako sem začel širiti svojo proizvodnjo ter nakupil nekaj dodatne opreme za pivovarstvo. Sedaj sem »prerastel« 50 l pivovarno, zato intenzivno iščem rešitve za povečanje kapacitet. Kolikor se le da, uporabljam slovenske surovine.

Trenutno kuham pivo vrste Pale ale, ki ima značilen sadni okus in je zelo pitno. Kmalu bo tudi na voljo »piknik« pivo, ki bo pitno in lahko, kar se alkohola tiče.

Moji cilji so visoki, stremim k temu, da bi v vsaki koroški restavraciji lahko ponudili moje pivo. Zakaj ne? Rad bi Sloveniji



pokazal, kako kvaliteten hmelj imamo in kako dobro pivo se da zvariti iz njega.

Vsekakor pa me čaka še veliko dela s promocijo in prepričevanjem ljudi, da poizkusijo nekaj novega kot samo »zeleno« in »rdečo«.

Na koncu še odgovorim na vprašanje, ki je zadnje čase največkrat zastavljeno. Kje se da dobiti pivo?

Zaenkrat se da pivo dobiti pri meni (v steklenicah), kmalu pa ga bodo točili v dveh restavracijah na Koroškem. Se vidimo!

Matevž Pogladič



podjetniške izkušnje

Prvi koraki v podjetništvo

Promocijsko motivacijska delavnica

Prepogosto se dogaja, da mladi ne vidijo perspektive v svojem domačem kraju in zato odidejo drugam, tudi v tujino. Pa imamo v Sloveniji, in ja – tudi v Mislinji ogromno možnosti za podjetniško udejstvovanje, če le znamo najti priložnost. Naše delavnice so namenjene vsem tistim, ki bi radi v domačem okolju ustvarili podjetniško idejo in s tem poskrbeli za svoj prihodek in za razvoj regije.

V 1. delu delavnice udeleženci skozi zgodbe spoznajo nekaj primerov uspešnih poslov, ki so nastali samo z dobro idejo in brez zagonskih sredstev ter iz njih izluščijo 3 ključne lekcije za odkrivanje poslovnih idej: (1) da je danes lažje nekaj narediti, kot to prodati, (2) da se danes prodajajo predvsem zgodbe in doživetja in (3) da je naloga podjetnika odkriti čimbolj »boleč« problem, ki ga kupci ne znajo rešiti – podjetnik pa ga lahko.

V 2. delu delavnice se udeleženci naučijo, kako svojo idejo realizirati – jo pripeljati od prve



zamisli do prvega evra prihodka. Sledili bodo Ustvarjalnikovi šabloni za uresničitev ideje, ki je »kuharska knjiga« korakov, ki so potrebni, da nastane nov produkt ali storitev. Ista metodologija se uporablja za Ustvarjalnikove podjetniške krožke ter v številnih institucijah doma in v tujini.

Delavnica se bo zaključila s pogovorom in vprašanji udeležencev o konkretnih idejah in z napotki za njihovo uresničitev. Udeleženci bodo imeli možnost sestaviti polletni načrt za realizacijo svoje

ideje in prejeli napotke, kako pristopiti k relevantnim mentorjem in se vključiti v obstoječe podporno okolje za podjetništvo v domačem kraju.

Delavnica bo 8. 6. v PC Lopan, s pričetkom ob 17.00, udeležiti pa se je lahko od 15 do 60 udeležencev.

Ekipa Ustvarjalnika nudi tudi nadaljevanje delavnic.

Matija Goljar
vodja Ustvarjalnika /
Ustvarjalnik CEO

Bodička



Pomladno zelena trava, prve pisane cvetlice in topli žarki nas po dolgi zimi vabijo na svež zrak. A kaj, ko se na občinskih pločnikih, kljub košem, ki so tam postavljeni prav za ta namen, komajda izogibamo pasjih iztrebkov. Verjetno si nihče ne želi stopiti vanj in ga na čevljih prinesiti v hišo. V ta namen v trgovinah ali na veterinarskih postajah prodajajo manjše vrečke, s katerimi lahko iztrebek pobereмо in počistimo za svojim ljubljencem. Kot smo doma navajeni potegniti vodo. Saj gre za isto stvar, a ne?

podjetniške izkušnje

Gostilna Slomškov dom

V nedeljo, 5. 2., po sv. maši je potekalo slavnostno odprtje prenovljene dvorane Slomškovega doma, ki je ponovno namenjena gostinski dejavnosti. Zbralo se je veliko število obiskovalcev, med njimi tudi župan Bojan Borovnik. Gostilna Slomškov dom je od takrat naprej odprta vsak dan (tudi v soboto in nedeljo) med 8. in 16. uro, po dogovoru podaljšamo delovni čas. Vsak dan imamo sveže malice, nudimo tudi nedeljska kosila in pogostimo zaključene družbe. Pri nas lahko praznujete rojstne dneve, abrahame in druge obletnice. Poskrbimo tudi za sedmine.



Lepo vabljeni in se priporočamo za obisk.

Petra Polenik

lokalno pridelano

Ekološka kmetija Zgornji Barl

S čim se ukvarjate?

Na naši ekološki kmetiji Zgornji Barl v Razborci, se ukvarjamo s kmetovanjem, živinorejo, poljedelstvom in sadjarstvom. Ohranjanje samega statusa ekološke kmetije pomeni vsakoletno obnavljanje certifikatov, k čemur sodi stroga letna kontrola.

Zakaj in kdaj ste se odločili za to delo?

Za naraven pristop h kmetovanju smo se odločili zaradi hribovite lege, z namenom, da bi pridelali čim več in čim bolj kakovostno sadje in zelenjavo. Zelo nam je pomembno, da ne uporabljamo



nobenih umetnih škropil, gnojil, pesticidov in antibiotikov, tako da je hrana, pridelana na naši kmetiji, izključno ekološka in se zlije

z naravo okolja, ki nas obdaja. Za gnojenje uporabljamo izključno hlevski gnoj ali na kmetiji pridelano krmo.



Katere izdelke/pridelke ponujate?

Na naši kmetiji redimo živino, imamo krave molznice in tudi goveje pitance. Ekološko mleko oddajamo Mlekarni Celeia. Pridelujemo več vrst sezonske zelenjave in sadja, kot so solata, fižol, korenje, grah, paprika, zelje, česen, paradižnik, krompir, jabolka. Na naši kmetiji je mogoče dobiti tudi sveže mleko in jajca.

Katere so dobre in slabe plati znotraj celotnega poteka izdelave/pridelave?

Zaradi hribovitega reliefa zahteva pridelava ekoloških kultur veliko ročnega dela, po drugi strani pa

je to tudi razlog, da nudimo sebi in drugim prvovrstno in kvaliteto hrano. Dobra plat ekološkega kmetovanja je, da se vse več potrošnikov zaveda prednosti ekološke pridelave, zato tudi povpraševanje po tovrstnih pridelkih narašča.

Kje naletite na največje ovire?

Na največje ovire naletimo pri pridobivanju raznih dovoljenj, saj obstaja veliko administrativnih ovir, ki onemogočajo lažje in enostavnejše poslovanje. Za nemoteno delovanje bi na tem področju morali poskrbeti tako občina kot država. Pogoste ovire pri pridelavi in prodaji ekoloških živil se kažejo tudi v boju z vremenskimi razmerami in v nezadostni promociji tovrstnega načina kmetovanja.

Kako bi po vašem mnenju lahko prispevali k lažji in boljši relaciji pridelovalec–potrošnik?

Za boljšo relacijo pridelovalec–potrošnik bi se morale ekološke kmetije med sabo bolj povezovati in vzajemno promovirati svoje izdelke. Občina bi lahko organizirala več dogodkov, npr. večkrat letno ekološke tržnice, kjer bi kmetije predstavljale svoje dejavnosti in pridelke. Poleg prodaje na domu



in na tržnici bi lahko bila boljša povezava z lokalnimi institucijami kot odjemalci, npr. s šolami in vrtci. To bi bil dober način mreženja oz. povezovanja.

Na kakšen način predstavljate svoje izdelke?

Na naši kmetiji poprimemo za delo vsi. Imamo krog ljudi, ki so navdušeni nad našimi pridelki in načinom pridelave naše hrane. To so sorodniki, prijatelji in znanci z vseh koncev Slovenije, ki so najboljši vir oglaševanja, saj z njihovim zadovoljstvom širijo krog zadovoljnih obiskovalcev in odjemalcev naših pridelkov.

Vinko Javornik

m l a d . s i

Dijakinji ŠC SG blesteli na StartUp vikendu v Celju

Projekt »Srnoberž« slovenjgraških dijakinij je prejel nagrado za naj produkt na Ustvarjalnikovem StartUp vikendu v Celju.

Na srednji šoli ŠC Slovenj Gradec že od novembra poteka podjetniški krožek za dijake, ki nastaja v sodelovanju z društvom Ustvarjalnik.

V nedeljo, 26. 2., se je v prostorih celjske občine odvijal vse-slovenski »StartUp Days Celje«, ki je potekal v organizaciji društva Ustvarjalnik z Matijo Goljarjem na čelu. Na dogodku so svoje podjetniške ideje predstavili dijaki iz skoraj vseh slovenskih regij, le-te pa so pod mentorstvom gradili

skozi celotni vikend. Tekmovali sta tudi dijakinji ŠC SG ter navdušili s svojimi inovativnimi idejami.

Dijaki so se v Celju zbrali že v petek in mentorjem ter ostalim sodelujočim predstavili svoje podjetniške ideje. Z glasovanjem so izbrali 17 najboljših idej in jih v 54

urah natančno razdelali ter postavili temelje za gradnjo StartUp projektov. Skoraj 100 udeležencev se je porazdelilo v 17 ekip in začeli so se spopadati s podjetniškimi ovirami.

Dijaki so morali jasno razdelati projekte, izdelati prototipe, opredeliti konkurenco, najti proizvodne partnerje, določiti proizvodno ceno, maloprodajno ceno, potencialne kupce, vse skupaj pa so morali pred strokovno žirijo predstaviti v 2 minutah. Nekateri so celo izdelali spletne strani, profile na socialnih omrežjih in pričeli z izvajanjem marketinških aktivnosti. To sta storili tudi dijakinja ŠC SG, ki sta poleg omenjenih aktivnosti z ekipo mentorjev izdelali 1. delujoči prototip, ki z zvočnim signalom opozarja srnjad, da je zašla v bližino cestišč. Nadgradili sta poslovni model in z analizo trga dokazali, da ne rešujeta le problema



voznikov (škoda na avtu), temveč tudi problem zavarovalnic. Z uporabo izdelka »Srnoberž« bi zavarovalnice le na 77 km Koroške letno prihranile tudi do 1.800.000 €. Za ekipo je to že 2. potrditev, v naslednjih tednih pa jo čakajo pogovori z morebitnimi kupci in investitorji.

Članici ekipe sta povedali, da že komaj čakata naslednji StartUp Days, ki se bo v maju odvil v

Slovenskih Konjicah. Podoben dogodek se pripravlja tudi v Mislinji, in sicer junija v organizaciji Občine Mislinja in društva Ustvarjalnik kot serija dogodkov, ki bodo prilagojeni vsem, ki jih zanima, kako iz svojega hobija ustvariti dodatni prihodek.

Eva Štraser
U mentor

m l a d . s i

Mladi v Mariboru

V začetku novembra 2016 smo se s skupinama mladostnikov iz Sv. Florijana v Doliču in Sv. Vida iz Završ, starih med 14 in 15 let, podali na izlet v Maribor, kjer je bilo srečanje mladih iz vse SV Slovenije. Pri tem so se nam pridružili tudi nekateri

mladinski spremljevalci, starši in stari starši kot spremljevalci mladostnikov.

To srečanje pripravlja mariborska nadškofija za vse mlade iz SV Slovenije, ki stopajo na pot odraslosti in se pripravljajo na birmo.



Pri organizaciji nam je na pomoč priskočilo KD Avgust Hribar Dolič, saj je že prevoz velik strošek in bi brez njihove pomoči pri plačilu avtobusnega prevoza ne mogli izvesti izleta.

In mladi?

Navdušeni, srečni, da so se srečanja lahko udeležili, saj so doživeli lep, prečudovit dan, najprej s sproščenim doživljanjem vožnje proti Mariboru, smehom in klepetom na avtobusu, nato pa v športni dvorani škofijske gimnazije v Mariboru, kjer so se srečali ob nadškofu Alojziju Cviklu še z nekaterimi znanimi osebnostmi, kot so napovedovalka Darja Gajšek iz oddaje Slovenski pozdrav, znan radijski voditelj Jure Sešek in svetovni prvak v motokrosu Tim Gajser. Po uradnem delu, ki je vključeval mašo za mlade, nato

kulturni program, prepleten s pogovorom, ki so ga pripravili dijaki škofijske gimnazije, so mladi iz vse mariborske škofije zaplesali in se veselili mladosti in življenja. V dvorani je bilo izredno veselo, mladi obrazi so žareli od veselja in mladosti, bilo je čutiti njihovo navdušenje in sproščenost, in to brez poživil in alkoholnih pijač.

Tako mlade po majhnih korakih uvajamo v dejavnosti kulture, saj čutimo, da je organiziranega druženja mladostnikov na podežlju vsekakor premalo, svet pa jih kliče in prepogosto vabi z različnimi nevarnostmi interneta in drugih medijev v lažni svet zabave in uživanja na način, ki vodi prepogosto v propad mladega življenja.

Ivana Šošter

kolumna ona piše

Tretjemu kamnu od sonca

V mehanizmu prostora in časa je človek predmet vodljivega karakterja. Naravni fenomen. A medtem ko vesoljna narava teži k soodvisnosti, se človek osamosvaja. Osvobaja se vsega, kar diši po drevesu ali svežem zraku ter temu pravi »ozaveščanje«. Skozi lasten egoizem postaja odvisen ne več od narave, temveč le sam od sebe. Pa vendar – človek je predmet vodljivega karakterja. Kontradiktorno popularni iluziji o samoiniciativnosti se z oddaljevanjem od narave oddaljujemo tudi od lastne notranjosti. Vodljivost, ki je nekoč izvirala iz nas samih, se mora danes prebiti skozi neštete algoritme razuma in se podrežati naši presoji.

Ko smo po svetu lomastili znatno bolj sključeni in precej bolj poraščeni, sta nas vodila nagon in intuicija. Za las sta ju kasneje nadvladali čast in radovednost – z izjemo nekaj šokov z zažiganjem

žensk in/ali knjig sicer čudovito obdobje človeške zgodovine, predvsem proti svojem koncu zaznamovano z napredkom in izumi, ki so pomagali izoblikovati sodobnega *Homo sapiens sapiens*: ne več častnega, častihlepnega. Ne več radovednega, vsevednega. In brez kakršne koli intuicije.

Takrat, ko je torej *Homo Zemlji* vzel, kar je lahko, si je rekel, da gotovo pa tudi svet od njega nekaj pričakuje, če je tako pomemben. In na robu rojstva demokracije sta se izlegli dolžnost in pravica.

»Svet toliko pričakuje,« je že v naslednjem poglavju pojamaral Homo, ki ponovno ni mogel pojesti mineštre, ki jo je sam skuhal. In svet je res pričakoval. Pričakoval je od človeka, da bo pošten v dobi rastočega konkurenčnega trga, da bo iskren v dobi privatizacije medijev, da bo dober v dobi stopnjujočih se političnih turnirjev.



Lahko bi rekli, da je svet globoko iracionalen.

Lahko pa se opomnimo, da je *Homo* pravila trga zastavil sam, sam se je naveličal suverenosti resničnih novic in sam je izgubil vpogled v politično areno.

Čas, ko človek pravi laži »alternativno dejstvo«, je čas negotovosti. Vsi kričimo po resnici, a jo hkrati zavračamo, ko ni po našem okusu. Je čas, ko postaja politika popularna, ne, ker gre za nas, temveč zato, ker gre za drugačne. Igra s človeškimi življenji se

spreminja v šov. Čas popolnoma paradoksnega konflikta interesov, kulturni *fusion*.

Na eni strani se pojavlja težnja po politični korektnosti, na drugi menjamo bodečo žico z Zakonom o tujcih. Na enem ekranu nam daje JJ zgled s tviti o ministrih, »nažganih kot aksa«, na drugem v živo spremljamo fanta, »nažgane kot aksa«, ki do smrti pretepe kolega. Na enem igrišču teče boj za Teran, na drugem boj za ponovno snidenje z družino. Na eni strani mirno opazujemo svetovne demonstracije skoraj 5 milijonov udeležencev ženskega marša za že pridobljene pravice, na drugi pobuda 40 dni ponovno mirno protestira proti le-tem. Po

eni strani nas je na svetu veliko preveč, po drugi pa »je treba nujno dvigniti rodnost, saj je premalo Slovencev!«

Ko je Frane Milčinski pisal o narobe svetu, je zvenel precej lepše.

Svet velikih pričakovanj od nas ne pričakuje prav nič, ideja o tem, da nas narava potrebuje, je smešna. A človek od človeka zmeraj pričakuje božanskost, vsaj od takrat, ko se je naučil užitek odpuščanja.

Predvsem se *Homo* pri kritiki rad nasloni na pomanjkanje empatije in prostranost neinformiranosti. Programu, ki ga ne razume, pravi »zavest« in ob vsej virtualni revoluciji še vedno išče podobe v

oblakih. In teži ga, iz dneva v dan bolj in še posebej ponoči, kako grozna pričakovanja ima svet od njega, koliko ciljev mora doseči in kako zelo se mora prilagajati.

A smešen tip, *Homo*, pozablja, da mu svet nikoli ni nič rekel (ker ga sploh ne briga) in vse te grozljivo stigmatizirane predstave o klasificirani prihodnosti izvirajo le iz želje po občutku, da je vse v pravih predalih.

Homo še sam sebe ne razume. Bolj kot polniš predale, več jih bo, saj um ne deluje po alinejah. In podobe v oblakih so le Rorschachov test: na koncu si zmeraj le to, kar si želel biti.

Neža Oder

m l a d . s i

Predčasen Valentin



3. februar – mislinjska knjižnica je zaživela v (pri)srčnem programu glasbeno-literarnega večera, ki ga je v duhu pričakovanega valentinovega organiziralo društvo MAD. Čudovit glasbeni aranžma dueta Alja & Bojana sva spremljala s Timom Verdinekom, mladim šmarškim pesnikom. On s točko avtorske proze in poezije, jaz pa z opusom štirih velikih slovenskih pesnikov: Ivana Minattija, Janeza Menarta, Toneta Pavčka in Svetlane Makarovič.

V rimah smo tako obšli 4 različne aspekte romantične ljubezni: od Minattijeve melanholije preko Menartove hudomušnosti in Pavčkovih klišejev pa vse do ciničnosti Makarovičeve. Ob spremljavi klasik, kot je Cohenova Hallelujah, izjemnih prevodov, kot je Strast (poslovenjena po S. Brightman in F. Lima – *La passion*) in nostalgičnih slovenskih popevk, kot je Nora je misel Elde Viler, je tako večna tematika vseh piscev, ki obstajajo, ponovno doživela preporod. Nekoga moraš imeti rad, je rekel Minatti. Menda je imel kar prav.

Neža Oder

m l a d . s i

Počitniška likovna ustvarjalnica

Tudi med letošnjimi zimskimi počitnicami se je v rojstni hiši Jožeta Tisnikarja odvijala ustvarjalna delavnica za otroke. Vzdušje v galeriji Kavka je bilo zelo veselo, saj se je bližala pustna sobota. Izdelovali smo pustne maske. Otroški kreativnosti ni bilo konca, tako so nastali zanimivi in izvirni izdelki.

Nič zato, če je bil šele četrtek, maske so bile tako čudovite, da smo si jih nadeli in imeli smo



pravi ples v maskah! Po vselem rajanju se je bilo vsem težko posloviti. Seveda so otroci svoje izdelke lahko odnesli domov.

KD Jože Tisnikar načrtuje v tem letu še 5 zanimivih delavnic, vse bodo brezplačne. V društvu želimo omogočiti vesele urice vsem otrokom,

zato smo veseli vsakega novega obraza.

Tokrat sta bili mentorici likovnici Maruša Aberšek in Gordana Grah, sama pa sem poskrbela za koordinacijo in tehnični del.

Fotografije si lahko ogledate na spletni strani društva www.tisnikar.si.

Doroteja E. Stoporko



društveno dejavni

Planinska sekcija Pilates Dolič

Ob vstopu v novo leto zadovoljni ugotavljamo, da smo načrte in želje preteklega leta v glavnem izpolnili. Bilo je pestro in delovno. Še preden zaključimo stare načrte, smo že vpeti v pripravo novih.

Nič ne počivamo. Nekaj najbolj pridnih je že 1. dan novega leta izkoristilo lepo vreme za vzpon na Uršljo goro. V sredini januarja pa smo izvedli 1. načrtovani izlet. Narava nam je, odeta v snežno





belino, pričarala pravo zimsko idilo ob vzponu do Ribniške kočice na Pohorju. Lep je sprehod skozi pohorske gozdove, pa naj bo zima, pomlad, poletje ali jesen. Vsak čas nam pokaže svoje posebnosti in lepote, če le malo postojimo in se ozremo okoli sebe. Zimski pohod ob obilici snega je posebno doživetje in preizkus kondicijske sposobnosti.

Ob povratku so nam pogledi vse bolj uhajali proti vzhodu Pohorja in v mislih smo že snovali načrte za izlet na izvir Pake, letos že 6. leto zapovrstjo. Ponosni smo, saj nam je v lanskem letu uspelo pot od Repoluska do izvira Pake urediti in označiti. Lepo število ljudi je pot prehodilo in obiskalo izvir reke, ki zaznamuje naš kraj in je v preteklosti mnogim omogočila lažje preživetje, saj je poganjala številna kolesa mlinov in žag. Z veseljem smo pripravljali vse potrebno za izvedbo izleta. Še narava je prispevala svoj del. Celotna struga po grapi, kjer si je Paka utrla svojo pot, se je odela v debel leden oklep. Hitro se je bližala sobota, 4. 2. Po meglenem petku se je sobotno jutro zbudilo v lepši dan. Lepo število udeležencev se je zbralo. Poleg domačinov in članov društva tudi planinci iz sosednjih društev. Z avtobusom so prišli v goste planinski prijatelji iz PD Šmarje pri Jelšah in drugih društev celjskega okoliša.

V začetku februarja praznujemo tudi kulturni praznik. Medse smo povabili učence Podružnične OŠ Dolič, ki so nam skupaj z učiteljico Lilijano v ta namen pripravili kratek kulturni program. Nastopali so učenci Živa, Zala, Maruša, Ajda, Luka Jošt, Žan in Tilen z mentorico Lilijano Sevnčnikar.



Zelo so se potrudili, saj so s svojimi besedami v pesmi in prozi predstavili naš kraj, pomen praznika kulture in planinsko dejavnost. V znak zahvale za vložen trud so od udeležencev poželi velik aplavz. Prisotne je pozdravil še predstavnik Občine Mislinja Tomaž Rakovnik. Ob koncu programa je vodja Planinske sekcije Pilates Silva Zupanc vse prisotne povabila na izlet do izvira Pake. Vodnik Miha je veliko skupino popeljal po označeni poti.

Uživali smo v miru in tihoti, ob pogledu na spečo pokrajino. Le pod ledenimi slapovi se je slišalo tiho šumenje vode. Rahel vetrič v krošnjah dreves pa je šepetaje pripovedoval skrivnosti pohorskih gozdov. Splača se povzpeti v njihovo nedrje, kjer se v miru in tišini naučimo svežega zraka in spočijemo od vsakodnevnega hitenja. Vsak je po svoje doživel to pot. Nekateri so jo prehodili z lahkoto, drugi malo težje. Vsi pa zadovoljni, da smo dosegli cilj. Vabljeni na to pot skupaj z nami na naslednjem organiziranem pohodu ali pa vsak zase. Tukaj je vedno lepo.

Poleg izletov v naravo in telovadbe skrbimo tudi za pridobivanje dodatnega znanja. Tokrat smo medse povabili mag. Matejo Grat, dr. medicine, ki nam je pripravila predavanje in praktično

usposabljanje o temeljnih postopkih oživljanja in osnovah prve pomoči. Vsak je imel možnost na lutki preizkusiti postopek oživljanja in uporabo defibrilatorja. Usposabljanje ni bilo namenjeno le planincem, ampak vsem. To je znanje, ki ga je potrebno večkrat obnavljati, saj nam lahko koristi v vsakem trenutku. Le dobro usposobljeni bomo znali pomagati pomoči potrebnemu.

Še veliko načrtov in želja je, ki bi jih radi uresničili. V prihodnjem obdobju nameravamo urediti in označiti pot še od Srednjega Doliča mimo apnenice do Hude luknje. V ta sklop spada tudi pot do gradu Valdek, ki predstavlja pomemben del zgodovine in kulturne dediščine Doliča. Tu se bo povezala s turistično potjo, ki bo povezovala gradove v Mislinjski dolini. Lepote, znamenitosti in zgodovino našega kraja želimo predstaviti tudi zunaj meja našega kraja. S skupnimi močmi zmoremo narediti več in boljše.

Silva Zupanc



Planinci PD Mislinja ne počivamo

V naše 35. leto delovanja smo kre-nili zagnano in polni optimizma, da realiziramo zastavljene cilje.

V januarju smo se udeležili ponovoletnega pohoda na Uršljo goro, pohoda od Peska do zadnje-ga boja Pohorskega bataljona pri Treh žeblih na Osankarici, poho-da po poti Cankarjevega bataljo-na v Dražgoše in pohoda Zdravju naproti na Goro Oljko. Za čla-ne upravnega odbora, nadzorne-ga odbora, vodnike in markacis-te smo organizirali ponovoletno srečanje, na katerem smo v spro-ščenem vzdušju analizirali delo v preteklem letu.

8. 2. smo organizirali tradi-cionalni, že 17. spominski po-hod dr. Stanka Stoporka na Črni vrh. V februarju smo se udeležili 29. zimskega Matjaževega poho-da na Peco, kjer se je nam pridru-žilo 12 članov iz pobratenega PD Žeželj iz Kragujevca in pohoda po Šisernikovi poti na Kremžarico.

V marcu smo izpeljali obč-ni zbor, na katerem smo pregle-dali delo v preteklem letu, izved-li volitve v organe društva, sprejeli plan dela in finančni načrt za te-koče leto.

Naše delo je že vrsto let usmer-jeno v pohodniško dejavnost; lani smo imeli v društvu registrira-nih 369 planincev. Vendar je bilo l. 2016 za društvo nekaj posebne-ga. Obeležili smo namreč 25 let od dneva, ko je bila 6. 10. 1991 sve-čana otvoritev in posvetitev obe-ležja na najvišjem vrhu Pohorja, Črnem vrhu (1543 m). To obletnico smo proslavili tudi tako, da smo v



neposredni bližini obeležja posta-vili škorjanko. Načrtovali smo, da bomo 2. 10. 2016 na Črnem vrhu pripravili blagoslov in slavnostno otvoritev škorjanke, organizira-li zahvalno planinsko mašo in se poleg 25-letnice obeležja spomnili tudi na 25 let od dneva, ko je na sa-mostojno pot krenila naša država.

Zaradi slabega vremena smo spremenili načrt in prireditve iz-vedli v veliki dvorani Centra Kope, kjer se je zbralo okoli 150 obisko-valcev. Planinsko mašo in blagos-lov škorjanke je opravil ljublj-an-ski metropolit, nadškof mnsg. Stanislav Zore. Obred so popestri-li z ubranim petjem člani kvinteta naših Pojočih gornikov.

Z blagoslovom smo tudi ura-dno v uporabo dali našo škorjan-ko, ki bo poleg spomina na oglar-jenje na Pohorju namenjena vsem obiskovalcem za krajši počitek ali kot zavetišče v primeru slabe-ga vremena. Prav tako bo dopol-njevala tematsko pohodno pot Kope–Ribniška koča. Upamo, da

nanjo ne bomo ponosni samo čla-ni društva, ampak vsi ljubitelji po-hodništva in narave. Naša želja je, da bi ta objekt čim dlje služil svo-jemu namenu.

Na tem mestu bi se ponovno zahvalil vsem, ki so s prostovolj-nim delom, darovanjem materia-la ali drugih dobrin prispevali, da je bila škorjanka v zastavljenem roku postavljena in da smo lahko izvedli to prireditev.

Registriranih imamo 10 vod-nikov, ki so vzorno pripravi-li in organizirali večino pohodov. Posebej pohvalno je tudi dejstvo, da na pohodih nismo doživeli kakršnih koli poškodb udelež-en-cev, kar kaže na strokovno vodenje in skrb za vsakega posameznika, ki se pohoda udeleži.

Markacijski odsek skrbi za 66 km planinskih poti na obmo-čju našega PD. V odseku delu-je 5 markacistov. Veliko pristo-voljnega dela so opravili pri ure-janju planinskih poti in obnovitvi markacij.



V društvu deluje tudi sekcija gorskega kolesarjenja. Vodja sekcije je v lanskem letu pripravil in izpeljal kar nekaj atraktivnih tur v bližnji in širši okolici.

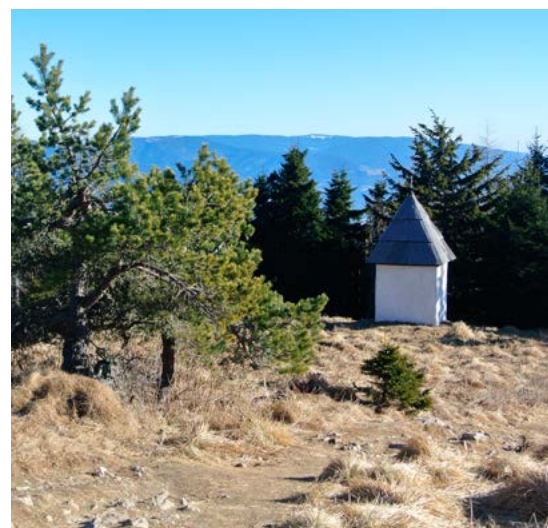
Na OŠ deluje planinski krožek pod vodstvom mentorice Marine Porčnik. Pri pripravi in realizaciji pohodov sodelujejo naši vodniki.

Društvo dobro sodeluje z lokalno skupnostjo in z ostalimi društvi v občini in širše. Že vrsto let smo soorganizatorji srečanja občanov za 1. maj v Završah, ki pa je lani, kljub pridobljenim vsem soglasjem in odobritvi UE SG, zaradi slabega vremena odpadlo. Aktivno sodelujemo pri prireditvah ob občinskem prazniku. TD nas že tradicionalno povabi na njihovo prireditev Pozdrav jeseni, kjer se predstavimo na svoji stojnici. Pri društvu upokojencev deluje skupina pohodnikov, ki vsak 1. torek od aprila do oktobra opravi 1 pohod. V lanskem letu smo

pripravili pohod iz Završ, mimo gradu Valdek do Foltanove kmetije za članice TD Središče ob Dravi. Dobro sodelujemo tudi s planinci iz pobratenega PD Žeželj iz Kragujevca. V lanskem letu smo si na gostovanju pri njih ogledali naravni rezervat kanjon reke Uvac, ki teče med pogorjema Zlatibor in Zlatar. Mi pa smo jim predstavili Maribor, jih vodili čez Pohorje in jim pripravili srečanje z našimi člani v objektu ŠRD Straže.

Informacije o našem programu dela najlažje najdete na naši spletni strani, kjer objavljamo števila, obvestila o akcijah in prispevke o opravljenih pohodih. Vabila so objavljena tudi na določenih oglasnih tablah po kraju, v tem občinskem glasilu in vsako sredo na Koroškem radiu.

Potrudili smo se, da smo sestavili pester in zanimiv program. Prilagodili smo ga tudi vsem



starostnim skupinam in osebam z različno fizično zmogljivostjo, tako da v njem vsak najde kaj zase. Veseli bomo, če se nam boste na katerem od pohodov pridružili in morda kasneje tudi stopili v naše vrste.

Na koncu pa vsem ljubiteljem pohodništva želimo varen korak in doživetij polno obiskovanje gora z mislijo na varovanje in ohranjanje narave.

Ivan Arko

športni utrip

Mislinjčani na vrhu lestvice

V Mislinji poleg vrhunske ženske odbojke, ki se je po lanskem uspehu v 2. državni odbojkarški ligi uvrstila v 1. ligo, že leta uspešno delajo tudi s fanti. Že vse od podmladka, osnovnošolcev dalje, uspešno deluje tudi članska sekcija, kjer trenirajo večinoma srednješolci.

Trenerja Urban Oder in kasneje Miro Plevnik sta ob prestopu k odbojkaricam trenersko mesto prepustila starosti koroške odbojke Branku Golobu z Raven na Koroškem. Branko, nekdanji



reprezentant, je bil dolgoletni trener Ravenskega Fužinarja, kasneje Mežice, zadnja leta pa je

uspešno treniral v Avstriji SK posojilnica Aich/Dob.

Cilj igralcev in trenerjev na začetku sezone 2016/2017 je bil jasen – prestop članov v 2. državno ligo. Tako so že v sredini avgusta pričeli s kondicijskimi pripravi in kasneje nadaljevali treninge v telovadnici. Pristop k treningom je bil zavzet in delo z novim trenerjem je očitno obrodilo sadove.

Že prve tekme proti nasprotnikom so pokazale odlične rezultate, saj so 1. polovico sezone (po odigranih 11 krogih) 1. 2016 zaključili na vrhu lestvice. Edini poraz jim je zadel OK Radenci, ki so mu morali priznati premoč v njihovi dvorani. Kljub temu so s tekme odnesli 1 točko, zmagovalci pa 2, saj so izgubili z rezultatom 3 : 2.

Po novoletnem premoru so se v januarju nadaljevala tekmovanja. Fantje nadaljujejo v enakem ritmu. Še najbolj pa razveseljujeta

rezultata zadnjih 2 tekem. V soboto, 18. 2., so v gosteh premagali 2. uvrščeno ekipo na lestvici OK Slovenska Bistrica z rezultatom 3 : 0.

V soboto, 25. 2., pa so v domači dvorani gostili ekipo OK Radenci. Fantje so k tekmi pristopili odločeni, da tokrat ne popustijo in pokažejo tudi edini ekipi, ki jim je v tej sezoni zadala poraz, da so iz pravega testa in da so ekipa, zrela za 2. ligo. Že uvodne minute tekme so pokazale željo Mislinjčanov po zmagi. Resnično so prikazali vrhunsko igro in nasprotniku niso dopuščali, da bi osvajali točke.

Tako po tej tekmi in po odigranih 17 krogih fantje ostajajo v prednosti pred ekipo iz Slovenske Bistrice za velikih 11 točk in pred Radenci za 14 točk. Do konca

sezone jih čakajo še 4 kola. Želje so velike in upamo, da jim s takšno igro v nadaljevanju nihče ne more odvzeti tako pričakovane uvrstitve v višjo ligo.

Sezona se bo zaključila 8. 4. v domači dvorani s tekmo proti koruški ekipi iz Vuzenice in upajmo, da bomo lahko priredili veliko slavlje ob prestopu v 2. državno odbojgarsko ligo.

Ekipo sestavljajo: trener Branko Golob, David Čuk (kapetan), Jernej Prikeržnik, Miha Jordan, Luka Plevnik, Lovro Miklašič, Lovro Jakopec, Lovro Vovk, Andraž Polovšek, Mark Vetrih, Žan Vrhovnik, Matevž Pušnik, Andraž Kavnik in Bor Lichteneger.

Urban Oder

športni utrip

ŽOK Mislinja

Ekipa male odbojke uspešna na državnem prvenstvu

Ekipa male odbojke (deklice letnik 2004) je uspešno zaključila jesenski del državnega prvenstva. Glede na to, da so dekleta leto ali dve mlajša od svojih konkurentk in da bodo nastopale še vsaj 2 leti v tej kategoriji, so presenetile s svojo zrelo igro. Na 8 turnirjih DP so premagovale ekipe iz Mežice, Prevalj, Dravograda in Vuzenice. Izgubile so proti 1. ekipi Prevalj, Slovenj Gradcu in ekipi Radelj ob Dravi. Na koncu so zasedle sredino lestvice in se bodo v nadaljevanju DP potegovale za mesta od 16. do 20., kar je za to ekipo zelo solidna uvrstitev.



Dekleta trenirajo pod vodstvom trenerjev Davida Čuka in Toma Skarlovnika.

Urban Oder

Čestitamo novorojencem in njihovim staršem!



Novorojenci 2016 in 2017

Teo Šuper
Bor Valenčak Jeseničnik
Valentin Čosić
Bine Britovšek
Sofia Rošer
Ela Meh
Vanessa Rizvanović
Anže Breznik
Zala Oder



Župan, občinska uprava Mislinja, uredniški odbor NO



Polnost dočakanih let

Draga bica Dora, dragi domači od blizu in daleč, zbrali smo se v počastitev let, za katera sicer večkrat radi rečemo, da so samo številka. A devetdesetica je veliko več kot to, je žlahtnost v polnem pomenu besede, bogat preplet spominov, ki ni dan vsakemu. Ko jih človek dopolni 90, se mu naberejo leta vseh vrst, težka in skrbi polna leta, ki so se zdela dolga kot desetletje ter mirnejša in vesela leta, za katera, draga bica Dora, najbrž tudi sama ne veš, kdaj so minila. A breme obojega je sladko, saj pod njim nisi klonila. S ponosom se jih spominjaj, kot jih mi sprejemamo s hvaležnostjo, da si jih doživela. Iskrena ti hvala za vse, kar si storila za nas, in uživaj v današnjem slavu, ko bomo nazdravili na dobre gene v upanju, da jih nisi zadržala samo zase! Hvala!

Iz nagovora vnukinje Katarine



*Stare šege in navade spadajo k naši kulturi.
Pa tudi fajn je.*



*Mislinja je bogatejša za novo gostinsko
ponudbo v Slomškovem domu.*



*Petek, 13. januarja! Totalen kolaps prometa
na glavni prometnici skozi občino ...*



*... ki se je zaradi ledenih plošč nadaljeval kar
nekaj dni. Jih je »presenetilo ful«.*



*Predavanje za voznike z daljšim vozniškim
stažem kaže na veliko potrebo po tovrstnih
informacijah.*



*KD Avgust Hribar Dolič nas je nasmejalo s
prijetno komedijo. Pohvalno.*



*Pust je priložnost za norčije in prijetno druženje.
Eni so pustnemu karnevalu zvesti že dolga leta.*



*Pustno srečanje treh občin na Graški Gori,
3. zaporedna zmaga in prehodni pokal je
dobil stalno domovanje v TD Mislinja.*

Prireditvenik marec–junij 2017

Marec	17. marec	<i>dvorana Lopan</i>
	18.00	občni zbor Turističnega društva Mislinja
	24. marec	Nasveti ženskam kako naj preprečijo najpogostejše napake moških Saša Županek poučno-šaljivo predavanje (vstopnine ni)
	26. marec	<i>Osnovna šola Dolič</i>
	15.00	materinski dan
	April	
	1. april	očiščevalna akcija
	1. april	<i>Dovže 58a</i>
	9.00–16.00	delavnica peke kruha iz kislega testa Obvezne prijave na anitaflis@yahoo.de
	16. april	Velikonočni turnir
	13.00	ŠRD Dolič
	21. april	<i>dvorana Lopan</i>
		40 let mojih soočanj s Himalajo predstavitve knjige Vikija Grošlja
	22. april	<i>pred centrom Lopan</i>
	8.00–12.00	sejem sadik in cvetja
	29. april	Vilijev memorial v malem nogometu
	14.00	ŠRD Dolič
	30. april	kresovanje
	20.00	ŠRD Dolič
	Maj	
	20. maj	<i>odhod izpred c. sv. Urha v Dovžah</i>
	8.–12.00	peš po rimski cesti od Dovž do Završ Koroški pokrajinski muzej
	8. junij	<i>Sejna soba PC Lopan</i>
	17.00	prvi koraki v podjetništvo promocijsko motivacijska delavnica
	Junij	

V primeru nepopolnih oz. spremenjenih podatkov prireditev bodo le-te sproti podane na spletni strani Občine Mislinja. Podatke prireditev za naslednjo številko zbiramo **do 26. maja 2017** na e-naslov nasaobcina@mislinja.si.

1. april	pohod od Vitanja do Mislinje
1. april	kolesarski izlet: Basališče-Kozjak
4. april	pohod na Košenjak (1522 m)
8. april	Bistriški Vintgar
17. april	pohod na velikonočni ponedeljek: Črepič, Fričev vrh, Završe
22. april	pohod: Žerjav-Naravske ledine
1. maj	prvomajski shod v Završah
1. maj	turno kolesarski izlet okoli Završ
12. maj	nočni pohod iz Mislinje na Poljano pri Prevaljah
13. maj	pohod na Golak
16. maj	izlet na Golico (1835 m)
20. maj	pohod na Kum
21. maj	tradicionalno srečanje planincev pod Basališčem
27. maj	izlet Turističnega društva
3. junij	Tolsti vrh (1715 m) in Kriška gora (1472 m)
8. junij	Duh na Ostrem vrhu
10. junij	Lučki dedec (2023 m)
15.–18. junij	obisk pri PD Žezelj, Srbija
17. junij	<i>Dom pod Storžičem</i>
	Turno kolesarski izlet na Košenjak srečanje slovenskih planincev

Vsi natančnejši podatki bodo objavljeni ob torkih zvečer s ponovitvijo ob sredah ob 15.00 na Koroškem radiu, na plakatih in na spletni strani PD Mislinja.

31. SREČANJE
LJUDSKIH GODCEV!

